

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Регіон: Луганщина

Пригасле сонце «Світанку країни»

▶ СТОР. 8—9

Резонанс

Дати по руках здирникам мають батьки

▶ СТОР. 12

Історія

ОДЕССКАЯ ЖИЗНЬ

Дамскія ШЛЯПЫ у ВЛАСОПУЛО

«Про мажорів, погроми, свавілля влади...»

▶ СТОР. 14

№ 89 (5339) П'ЯТНИЦЯ, 18 ТРАВНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Морські порти монополізують, а потім приватизують?

Парламентська хроніка
Ранкове засідання
17 травня

Верховна Рада прийняла у другому читанні Закон «Про морські порти України». За це проголосували 248 народних обранців.

Хоча довкола деяких норм цього законопроекту розгорілися гарячі дискусії. Тим паче, як зазначив у виступі доповідач, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань транспорту і зв'язку Юрій Крук, до другого читання надійшло 395 поправок і пропозицій. 182 з них комітетом було враховано. ▶ СТОР. 2

Система екстреного виклику 112 не працюватиме... поки що

У квітні цього року Міністерство надзвичайних ситуацій підписало з однією американською компанією угоду щодо впровадження в нашій країні системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112. Тоді під спалахи фотокамер міністр Віктор Балога зізнавався: «Радий, що ми так швидко це зробили, що розум та логіка перемогли над бюрократією». Та, як з'ясувалося, чиновник зі святкуванням поспішив. На сьогодні цей контракт уже є недійсним. Про це вчора під час брифінгу повідомив Олег Ціцак, голова Комісії конкурсних торгів МНС. З дня на день міністерство планує провести нові тендерні процедури. Очевидно, що запуск системи 112 відкладається. ▶ СТОР. 4

Рух поїздів на дільниці кримської залізниці поновлено

Ліквідовано наслідки залізничної аварії, що, на щастя, обійшлася без жертв і постраждалих.

16 травня на 1408 км дільниці залізниці Сімферополь-Джанкой біля переїзду Янтарне зійшов з рейок вантажний поїзд: 19 з 54 вантажних вагонів упали, частина перевернулася, деякі відлетіли на зустрічну колію, **повідомили кореспонденту «Голосу України» у прес-службі МНС України в АРК.** При цьому були зламані три опори контактної високовольтної мережі, через що сталося аварійне від'єднання лінії на цій залізничній дільниці. Крім цього, пошкоджено 50 м залізничної колії. Пасажирам поїзда №67 сполученням Москва-Сімферополь, що рухався назустріч, надали автобусний транспорт. Був затриманий рух чотирьох пасажирських поїздів. Причину аварії встановлюють, **передає наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

Куди зникають книголюби

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора в Українському домі у восьмий раз відкрила двері Київська книжкова виставка-ярмарок, засновником і організатором якої є Держкомтелерадіо. Крім десятків вітчизняних видавництв, свою продукцію представляють також книговидавці з Білорусі, Ірану, Італії, Росії, Туркменістану та Казахстану. Кількість цікавих видань на ярмарку справді приголомшує. Тут можна знайти і біографію Стіва Джобса, і твори таких, здавалося б, комерційно невигідних, але надзвичайно вартісних письменників, як Олена Пчілка, Григір Тютюнник, Юрій Липа, публіцистику Адама Міхніка, Олі Гнатюк, Богуміли Бердиховської. Одне слово, тим, хто не байдужий до читання, заходити туди вкрай небезпечно — гаманець на виході гарантовано буде порожній.

▶ СТОР. 4

На знімку: під час відкриття київської книжкової виставки-ярмарку.

ПОДІЇ

У Бердянську виявили працівницю дитсадка, хвору на туберкульоз

Прокуратура почала перевірку за фактом її працевлаштування. Нині працівниця — на лікарняному. Попередньо встановлено, що жінка влаштувалася соціальним педагогом до одного із дитячих садочків міста у лютому поточного року. Всі документи оформлені наче правильно, включаючи й довідку, яка видана для працевлаштування медичним закладом. Інша справа, наскільки та довідка відповідала справжньому стану здоров'я, як бачимо, дуже хворої жінки.

Як повідомляється, після виходу з лікарняного педагога буде звільнено з роботи в дитсадку, але з вирішенням питання її подальшого працевлаштування. Крім того, почалася ретельна перевірка персоналу і вихованців дошкільного закладу, з якими контактувала хвора, **повідомляє наш запорізький кореспондент Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Для відпочивальників готові тільки два пляжі

Головний державний лікар Одеси Іван Климентьєв повідомив, що тільки два з дев'яти пляжів, розташованих у міській межі, пройшли повну санітарну перевірку й готові до прийому відпочивальників.

На «легальному» становищі сьогодні перебувають тільки пляжі «Аркадія» і «Лузанівка», що одержали паспорти на відкриття туристичного сезону.

Незважаючи на відсутність дозвільних документів, усі пляжі міста заповнені вщерть. Морська вода в акваторії Одеської затоки згідно з медичними висновками не становить небезпеки для людей, які купаються, й повністю відповідає всім показникам гранично допустимих концентрацій шкідливих речовин, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

КОРОТКО

■ З 27 квітня і по сьогодні до міських, районних та лінійних органів міліції Дніпропетровської області надійшло 110 повідомлень про виявлення підозрілих речей, із яких 53 анонімні. Під час обстеження за жодним фактом вибухових речовин не виявлено, **передає наш власкор Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.**

■ Сьогодні в Новограді-Волинському завершується перший музейний фестиваль, що тривав чотири дні і мав на меті нагадати, що це «місто семи музеїв», серед яких Літературно-меморіальний музей Лесі Українки, Музей медицини, Музей льону та інші, **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

■ Майже мільйон гривен пішло на капремонт дитячої поліклініки комунального закладу «Міська лікарня № 3», що в Нахімовському районі Севастополя. П'ять з половиною тисяч дітей повернулися в «свою» поліклініку, яка через аварійний стан перестала приймати пацієнтів у грудні минулого року, **передає наш власкор Микола МАГДИЧ.**

МВС планує встановити камери відеоспостереження в громадських місцях *(Укрінформ)*

Морські порти монополізують, а потім приватизують?

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 17 травня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Однак автори відхилених поправок наполягали на їхньому розгляді. Бо, зауважив народний депутат Анатолій Матвієнко («Наша Україна—Народна самооборона») складається враження, що автори законопроекту намагаються створити ще одну державну монопольну структуру. А це, на його думку, не дасть змоги залучати у розвиток галузі приватні інвестиції.

— Чому ви так не любите приватників? — поставив запитання доповідачу Анатолій Матвієнко. Проте Юрій Крук парирував таким аргументом: сьогодні 50 відсотків вантажів у портах опрацьовують приватні структури.

Водночас народний депутат Геннадій Задирко (фракція «Реформи заради майбутнього»), наполягаючи на своїх поправках, постійно звертав увагу на те, що у законопроекті не враховуються вимоги Земельного кодексу.

Власне, тому на пропозицію головуючого Першого заступника Голови Верховної Ради Адама Мартинюка, у Прикінцевих положеннях було враховано зауваження Геннадія Задирка. І тепер уряд при виділенні землі має керуватися вимогами Земельного кодексу.

Щоправда, пропозиції народного депутата Анатолія Семиноги щодо врахування у документі вимог законодавства про охорону навколишнього середовища так і не були враховані. Хоча Адам Мартинюк і зауважив, що «відтворенням не займаються, а навколишнє середовище знищують».

Проте найбільшу дискусію у сесійному залі спричинила стаття 25 законопроекту про особливості приватизації портової інфраструктури. Зокрема, народний депутат Олександр Бондар (фракція «Наша Україна—Народна самооборона») зауважив, що питання, які стосуються власності та приватизації, вже урегульовано законодавством. А тому неправильно застосовувати норми про це у спеціальному законі.

Його підтримав і народний депутат Анатолій Матвєєв (фракція комуністів), який зазначив, що не можна різати курку, яка несе державі золоті яйця. Бо, врешті, з 18 морських портів у розпорядженні держави може залишитися одна причальна стінка.

Відтак, голова Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації Євген Мармазов запропонував підтвердити статтю 25 голосуванням. Однак більшість — 233 народні обранці — підтримали позицію Комітету з питань транспорту і зв'язку.

Окрім того, парламентарії прийняли у другому читанні низку законів, деякі законопроекти були перенесені на повторне друге читання.

Верховна Рада цього дня розпочала роботу із деяким запізненням. Вчергове опозиційні фракції заблокували головну трибуну країни. Її облога тривала, доки не виступив керівник фракції БЮТ Андрій Кожем'якін. Він висловив протест проти репресій, яким піддаються Юлія Тимошенко та інші політв'язні. Андрій Кожем'якін звернувся з відкритим зверненням до Генеральної прокуратури. Опозиція вимагає порушити кримінальну справу проти посадовців з Міністерства охорони здоров'я і пенітенціарної служби, які, мовляв, оприлюднили інформацію про хворобу і лікування Юлії Тимошенко.

На знімку (в центрі): Ольга Бондар, Олена Шустік, Олена Бондаренко, Віктор Терен.

Окрім того, у заяві було висловлено низку інших вимог. А на знак протесту опозиційні депутати відмовилися брати участь у роботі Верховної Ради і залишили зал.

Володимир КОРОЛЮК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Партнерство повинно бути прогнозованим

Під час заходів Міжпарламентської асамблеї СНД, які відбулися у Санкт-Петербурзі (Російська Федерація) за участю Голови Верховної Ради України Володимира Литвина, однією з основних тем дискусії було підписання договору про зону вільної торгівлі з країнами СНД. Безумовно, увага наших сусідів була прикута і до політичної ситуації в нашій державі та майбутніх парламентських виборів.

Глава українського парламенту провів низку двосторонніх зустрічей — із Головою Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Сергієм Наришкіним, Головою Ради МПА СНД, Головою Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентиною Матвієнко **(на знімку)**. Також відбулася зустріч голів парламентів держав—учасниць СНД.

Зустрічі В. Литвина з керівниками російського парламенту відбувалися віч-на-віч. Після бесіди з С. Наришкіним Голова Верховної Ради розповів, що він обмінявся із російським колегою думками щодо реалізації подальшої програми співпраці на рівні вищих законодавчих органів двох країн із урахуванням переговорів, які відбулися під час неформального саміту президентів України та Російської Федерації у Москві. Зокрема, йшлося про ратифікацію Угоди про зону вільної торгівлі з країнами—учасницями СНД.

В. Литвин наголосив на необхідності вирішувати проблемні питання двосторонніх відносин шляхом діалогу і спільного комплексного підходу до їх розв'язання. На його переконання, Україна має чітко визначити власне бачення побудови політичних і економічних взаємин з Росією, проаналізувавши, у тому числі, ризики і вигоди від своєї можливої участі в інтеграційних проектах, що їх реалізує Росія.

При цьому керівник українського парламенту підкреслив, що Україна має активно розвивати співпрацю з країнами пострадянського простору, розширювати зв'язки в культурно-гуманітарній сфері. Під час зустрічі з В. Матвієнко обговорили закони, які становлять взаємний інтерес і мають бути реалізовані як модельні закони задля акумуляції інтелектуального потенціалу, опрацювання законодавчої бази на національних рівнях. Йшлося і про внутрішні процеси в Україні та Росії, які бурхливо обговорюються на всіх рівнях.

У відповідь на запитання журналістів, коли угода буде готова до ратифікації, Голова Верховної Ради не назвав конкретну дату. Однак зауважив, що під час неформальної зустрічі президентів України та Росії українська сторона заявила, що найближчим часом наша держава розгляне це питання. І висловив сподівання, що найближчим часом Кабінет Міністрів надішле відповідний проект документа до парламенту, щоб законодавці упродовж тижня розглянули це питання і прийняли відповідне рішення. «Ми маємо бути прогнозованими партнерами — якщо підписали документ, то повинні забезпечити його реалізацію», — сказав В. Литвин. Глава українського парламенту ще раз наголосив, що ми повинні бути прогнозованими для тих, з ким співпрацюємо. І не лише у взаєминах з Росією, а й з усіма партнерами. Втім, на переконання В. Литвина, за проект Угоди про зону вільної торгівлі несе відповідальність виконавча влада — якщо вона вважає, що угода про зону вільної торгівлі з країнами СНД принесе користь країні, то парламент підтримає виконавчу владу. «Але водночас парламент повинен питати, що це дасть Україні, які є позитиви, ризики й виклики для України», — вважає він.

Ще одна тема, яку порушували під час зустрічей В. Литвина у Санкт-Петербурзі у рамках МПА СНД — проведення наступного засідання Міжпарламентської комісії зі співпраці між Верховною Радою України та Федеральними Зборами Російської Федерації у Воронежі 27—28 травня, на якому обговорюватимуть питання щодо співпраці між країнами у високотехнологічній сфері, зокрема, в літакобудуванні. А також питання регіональної співпраці. У цьому контексті в Україні та Росії триває підготовча робота. Після звернення Голови Верховної Ради до Кабінету Міністрів, уряд утворив робочу групу, до якої увійшли фахівці з усіх міністерств і відомств, інших центральних органів виконавчої влади, тепер відпрацьовуються відповідні пропозиції. А наступне засідання Міжпарламентської комісії відбудеться у Дніпропетровську. Точну дату ще не визначено, але, вочевидь, це буде до парламентських літніх канікул і до парламентських виборів.

Політична ситуація в Україні також була злободенною темою. Сергій Наришкін під час зустрічі з Володимиром Литвином, як розповів глава українського парламенту, не оминув і тему Ю. Тимошенко. Позиція В. Литвина в цьому питанні незмінна: це проблема не лише для України, а й для Європейського Союзу також. «Але ця тема не повинна робити всю Україну заручником, — вважає Голова Верховної Ради. — Її потрібно вирішувати, виходячи з наявного правового поля і політичної волі».

Серед численних питань, які розглядалися під час засідання Ради МПА СНД та 37-го пленарного засідання асамблеї, одне безпосередньо торкалося нашої держави — підготовка місії від МПА СНД, яка здійснюватиме спостереження на майбутніх парламентських виборах в Україні. Це вже стало традицією — направляти міжнародних спостерігачів від МПА СНД моніторити вибори до національних парламентів. Директор Міжнародного інституту моніторингу розвитку демократії, парламентаризму і дотримання виборчих прав громадян держав—учасниць МПА СНД Дмитро Гладей розповів про підготовку до спостереження за виборами в державах, де цьогоріч відбудуться парламентські вибори — в Україні та Вірменії. В Україні очікують на міжнародних спостерігачів — запевнили в українській парламентській делегації.

Учасники МПА звернулися до глав держав—учасниць СНД з пропозицією, щоб керівники парламентів мали змогу брати участь у зустрічах президентів держав, щоб доносити рішення асамблеї і у такий спосіб посилити результативність співпраці у рамках Співдружності.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Олексій ЛОГВИНЕНКО, заступник керівника Постійної делегації Верховної Ради України у МПА СНД, голова підкомітету Комітету Верховної Ради України у закордонних справах:

— Україна є однією з найбільших країн—членів СНД, тому все, що відбувається у нашій державі, цікаво іншим країнам в СНД. Більше того, зважаючи на те, що в Україні останні 10 років відбувалися дуже яскраві політичні події, ця увага і цікавість підвищена. На майбутніх парламентських виборах у жовтні цього року буде досить велика представницька делегація від МПА СНД щодо моніторингу виборів. Міжнародне спостереження за виборами — це дуже важливо, бо ми повинні намагатися відповідати тим демократичним стандартам виборчого процесу, які вже вироблено світовою демократією.

Міжнародне спостереження і є тим механізмом фіксації, наскільки ця відповідність досягнута в тій чи іншій країні. Щодо того, чи є це запорукою демократичності виборів? Не можуть спостерігачі бути вирішальним чинником на виборах, якщо вибори з тих чи інших причин проводяться з порушеннями стандартів демократії. Спостерігачі можуть це тільки зафіксувати, донести до світової спільноти, але не можуть впливати. Лише від нас залежить, наскільки демократичними будуть вибори.

Руфат ГУЛІЄВ, депутат парламенту Азербайджанської Республіки (Міллі Меджлісу), заступник голови Постійної комісії МПА СНД з політичних питань і міжнародної співпраці:

— Економічна співпраця і торговельний оборот між нашими країнами розвиваються і зростають. Можна відзначити дуже тісні взаємини між Верховною Радою України та парламентом Азербайджану. А як випускник Київського національного університету, хотів би відзначити, що багато керівників Азербайджану, членів уряду та парламенту також закінчили українські вищі школи. Це свідчить про те, що наші відносини постійно розвиваються. В Азербайджану до України багато інтересів, зокрема, в співпраці в енергетичній сфері. Українські парламентарії завжди підтримують азербайджанців в міжнародних парламентських асамблеях, у тому числі й у ПАРЄ, в економічних та політичних позиціях. Нині, зокрема, ретельно відпрацьовуються питання щодо розвитку проекту «Одеса—Броди», Азербайджан має стратегічні цілі проводити цей проект спільно з Україною. А як це відбуватиметься, звісно, залежатиме від рішень керівництва двох держав. Наша зацікавленість полягає в тому, що ми через Україну можемо виходити на Європу. На мій погляд, Україна також зацікавлена в цьому проекті, як країна-транзитер і як країна, яка може користуватися нашими енергетичними запасами.

Наталія ПРОКОПОВИЧ, Генеральний консул України в м. Санкт-Петербург:

— Україна та Росія — це країни, які повинні бути добрими сусідами і добрими партнерами. На парламентському рівні достатнє законодавче забезпечення, щоб розвивалося міжрегіональне співробітництво. Упродовж останніх декількох років майже всі регіони Північно-Західного федерального округу, у якому ми працюємо, — Архангельськ, Мурманськ, Карелія, Комі, Калінінград, Вологда, Псков, Новгород — підписали угоди про співробітництво з регіонами України. Як приклад, півтора року тому ми підписали угоду між Кримом і Вологодською областю, і співпраця триває дуже активно. Ленінградська область і Київська область — не проходить жодного кварталу, щоб делегації двох сторін не їздили один до одного. Торік у Санкт-Петербурзі провели форум «Санкт-Петербург: регіони України». Санкт-Петербург підписав угоди про співробітництво з 17 суб'єктами України — областями і містами. Дуже активна робота ведеться, зокрема, у галузях ЖКГ, нових технологій, очистки води, каналізації, благоустрою, збереження архітектурних пам'яток. А про культуру годі й казати.

Юліана ШЕВЧУК.

Київ — Санкт-Петербург — Київ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

В. Литвин наголосив на необхідності вирішувати проблемні питання двосторонніх відносин шляхом діалогу

30 тисяч сімей уже цього року зможуть стати учасниками програми «Доступне житло»

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ

Топ-темою учорашнього урядового засідання були результати робочої поїздки української делегації до інституцій Європейського Союзу. Цей візит, за словами Прем'єр-міністра Миколи Азарова, відбувався у непростих умовах.

Та поміж тим, переконаний глава уряду, чергове засідання Ради співробітництва Україна—ЄС дало однозначну відповідь на складні запитання. «І Україна, і Європейський Союз однаково розглядають угоду про асоціацію як вищу цінність для стратегічного співробітництва наших країн. Тому, як було сказано, плану «Б» для нас не існує. Ми будемо спільно, крок за кроком, знімати з порядку денного питання, які заважають або гальмують остаточне затвердження угоди про асоціацію», — зазначив М. Азаров.

Водночас прем'єр переконаний: претензії до України щодо верховенства права і нібито політичних переслідувань не підтверджені доведеними фактами. «Про які репресії йдеться в країні, де опозиція мало не щодня проводить будь-які акції? — зауважив глава уряду. — Але для нас стурбованість партнерів означає тільки одне: чим би вона не була викликана, ми її не відкидаємо і не ігноруємо. Ми її чуємо. І завжди будемо відверто й аргументовано, на фактах пояснювати свою позицію».

ЦИТАТА

Прем'єр-міністр Микола Азаров:

«Україна розглядає Угоду про асоціацію насамперед як комплексну програму масштабних внутрішніх перетворень у всіх сферах політичного, економічного та соціального життя держави. Це програма модернізації країни, яка потрібна передусім нам, народу країни».

Що стосується чемпіонату з футболу, то, за словами М. Азарова, єврокомісар Штефан Фюле повідомив українській делегації, що на засіданні міністрів закордонних справ Євросоюзу не розглядалося нічого навіть подібного до бойкоту Євро-2012. Бойкот і будь-які санкції не є політикою Євросоюзу щодо України.

Ішлося на засіданні також і про соціальні ініціативи Президента. Зокрема, про здешевлення вартості іпотечних кредитів для забезпечення громадян доступним житлом. Як доповів міністр регіонального розвитку, вже надійшли подання із тринадцяти регіонів України, і Міжвідомча комісія затвердила перші 1 тис. 127 квартир, що їх громадяни можуть придбати на умовах здешевленої іпотеки. Цей перелік уже надіслано до банків, які, відповідно до критеріїв НБУ, можуть брати участь у програмі здешевлення іпотеки. А також оприлюднено на офіційному веб-сайті Мінрегіонбуду. Згодом урядовці обіцяють вийти на кредитування 100—200 тисяч сімей щорічно. І таким чином за 10 років розв'язати житлову проблему.

ДОВІДКОВО

Цього року в програмі «Доступне житло» можуть взяти участь понад 30 тисяч сімей. Водночас поліпшення житлових умов потребують понад мільйон сімей.

Вл. інф.

Автошляхи від польського кордону до столиці — у відмінному стані,

а вулиці міст та траса Київ — Харків залишаються в незадовільному

Днями відбулося розширене засідання **Комітету Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту і туризму** за участю депутатів Сейму Республіки Польща. Також у засіданні взяли участь представники уряду, органів місцевого самоврядування, правоохоронних органів, Федерації футболу України та міських організацій.

Голова профільного комітету Павло Костенко повідомив, що на сьогодні в нашій країні питання готовності стадіонів до проведення Євро-2012 знято. Днями УЄФА прийняв усі стадіони, які вже повністю перебувають у його управлінні. Утім, радіти ще зарано, каже парламентарій, адже декілька проблем ще залишається. Зокрема, стан автомобільних доріг. За три тижні до початку чемпіонату Європи всі дороги відремонтувати неможливо, але поліпшити, звичайно, можна. За його словами, практично у відмінному стані — автошляхи від польського кордону до Києва, окрім ділянки Житомир — Київ. Але вулиці міст, що приймають Євро-2012, особливо столиці, та траса Київ — Харків залишаються в незадовільному стані.

«Дуже добре, що запроваджують швидкісні електрички, проте незрозуміло, чому нині хочуть відмовитись від значної частини нічних поїздів, що є зручними для громадян, — сказав П. Костенко. — Оскільки ціни на квитки, запропоновані Укрзалізницею на швидкісні електрички, — занадто високі для значної частини населення, я вважаю, що треба зберегти нічні потяги хоча б на час проведення Євро та на літній сезон». Загалом, зазначив народний депутат, Україна досить гідно підходить до європейського чемпіонату. Виконано колосальний обсяг роботи: здано в експлуатацію всі стадіони, практично всі аеропорти та інші об'єкти.

ФАКТ

Парламент, у свою чергу, законодавчо забезпечив усі зобов'язання перед УЄФА. Всього Верховна Рада прийняла 12 законів, які повністю забезпечили стан підготовки до Євро-2012.

«Чемпіонат Європи з футболу — це не останній спільний захід України і Польщі, і нас чекає багато вдалих проектів», — переконаний П. Костенко. Голова Комісії фізичної культури, спорту і туризму Сейму Республіки Польща Іренеуш Рась висловив сподівання, що міжпарламентська співпраця не завершиться першого липня (день проведення фінального матчу), а буде продовжена на користь наших народів.

Він повідомив, що на підготовку до чемпіонату Європи з футболу Польща витратила близько 25 мільярдів євро. «До початку чемпіонату встигнемо завершити тільки 87 відсотків інвестиційних проектів, а решту — до кінця цього року або навесні наступного, — розповів І. Рась.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Вшанували Миколу Костомарова

Відзначення 195-річного ювілею з дня народження видатного українського та російського історика, громадсько-політичного та культурного діяча, письменника Миколи Костомарова у селі Дідівцях Прилуцького району мало не зірвала гроза.

Але... всіх учасників вшанувань прихистив від негоди недавно перекритий будинок, у якому шукач історичних істин прожив з коханою дружиною десять останніх літ свого життя. Як зазначив народний депутат України Валерій Дубіль, Аліна Крагельська, привізши з Петербурга немічного М. Костомарова до власної садиби, своєю любов'ю, турботою фактично повернула його в цих стінах до життя, до наукової та літературної праці.

Місцеві жителі, бібліотекарі з Прилук, представники громадських організацій, Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України оглянули разом із заступником Голови Верховної Ради Миколою Томенком костомарівський будинок, реставрація якого відбувається за проектом заслуженого діяча мистецтв України Бориса Дєдова. Останній потурбувався, щоб у вікнах було скло, виготовлене в XIX столітті. У багатьох кімнатах уже покладено дерев'яну підлогу, укріплено стіни. Виконано низку інших робіт. Реальну фінансову опіку над відновленням занедбаного історичного об'єкта взяли на себе відомі на Чернігівщині меценати — народні депутати України Валерій Дубіль та Іван Куровський.

ДОСЛІВНО

Микола ТОМЕНКО:

Ключова річ зроблена — садибу врятовано. Якби два роки тому ми з колегами-депутатами не взялися за її відбудову, важко сказати, що від неї залишилося б. Робимо це власним коштом. Сподіваюся, до 200-річчя історика тут постане музейний комплекс, який даватиме чимало пізнавального для молоді, вітчизняних та зарубіжних туристів.

Микола Томенко та Валерій Дубіль у будинку М. Костомарова.

На думку заступника Голови Верховної Ради, в музеї-садибі треба передбачити експозицію про зв'язки М. Костомарова з чернігівськими вченими, інтелектуалами, які часто у нього гостювали. Також М. Томенко вважає, що в музейній установі потрібно належне віддати Кирило-Мефодієвському товариству.

— Найважливіше, — зазначив політик, — треба найближчим часом повністю відновити цей будинок.

Народний депутат України Валерій Дубіль поділився своїми планами щодо розбудови музейного комплексу.

— Уже заготовлена взимку соснова деревина для побудови церкви та альтанки, — повідомив він. — Протягом одного-двох місяців зробимо фундамент і далі будемо ставити коробку.

Що ж, у М. Костомарова на Чернігівщині і в Києві з'явилися досить солідні лобісти. Слід сподіватися, що вони, зрештою, покладуть край тій несправедливості, що супроводжувала десятиліттями ім'я відомого історика в Україні.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Прилуцький район Чернігівської області.
Фото автора.

У НОМЕР

Варта стомилася... І погрожує притягти захист Ю. Тимошенко до судової відповідальності за наклеп

Пенітенціарна служба спростовує постійні обвинувачення адвокатів Ю. Тимошенко в порушенні режиму її утримання під вартою й готова обстоювати честь мундира в суді. Про це 16 травня заявив заступник начальника управління Державної пенітенціарної служби України в Харківській області Андрій Лапинський, коментуючи наміри захисту екс-прем'єр-міністра подати до суду на Міністерство охорони здоров'я і ДПтСУ за поширення конфіденційної інформації.

А. Лапинський зазначив, що в оприлюдненому графіку було зазначено тільки час проходження Ю. Тимошенко медичних процедур, а також її вільний час. Які саме процедури призначені екс-прем'єрові, не розголошувалось, а оприлюднена інформація не має конфіденційного характеру. Він також пояснив, що Ю. Тимошенко охороняють дві жінки — співробітниці пенітенціарної служби, а не чоловіки, про що її захист неодноразово казав раніше. Співробітники-чоловіки охороняють лише загальний вхід до приміщення, де перебуває засуджена, і безпосередньо з нею не контактують. За словами А. Лапинського, «у кабінетах, де Ю. Тимошенко проходить медичні процедури, відеоспостереження не ведеться, в цих кабінетах проходять лікування й інші пацієнти. Відеокамери є тільки в палаті, де постійно перебуває експрем'єр. Нам набридло, що з боку захисту Тимошенко на адресу співробітників пенітенціарної служби постійно звучить недостовірна інформація напівпровокаційного характеру. Персонал служби втягується в політичні розбірки».

І вчора ж фракція БЮТ відмовилася брати участь у ранковому засіданні Верховної Ради, вимагаючи припинити відеозйомку в палаті, де проходить курс лікування лідер партії «Батьківщина», експрем'єр-міністр Юлія Тимошенко, і порушити кримінальну справу щодо посадових осіб, які оприлюднили її розпорядок дня.

За словами керівника фракції Андрія Кожем'якіна, опозиція вимагає припинити чергування в палаті Тимошенко чоловіків-офіцерів. Також фракція вимагає порушити кримінальну справу щодо посадових осіб Міністерства охорони здоров'я і Державної пенітенціарної служби України, які оприлюднили інформацію про лікування Тимошенко.

Крім того, він зазначив, що опозиція вимагає розслідувати факт тиску на представників німецької клініки «Шаріте», припинити політичні репресії тощо.

Однак напередодні, повідомляючи про те, що він залишає Україну, лікар Лутц Хармс, який курирував у ЦКЛ №5 лікування екс-прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, і словом не обмовився про те, що на нього чиниться якийсь тиск. Навпаки, свій від'їзд він аргументував тим, що ротація лікарів була передбачена із самого початку й у найближчий понеділок його замінить німецька колега.

Головлікар ЦКЛ № 5 М. Афанасьєв у свою чергу зазначив, що Ю. Тимошенко, попри недавню відмову від лікування, згодом погодилася проходити медичні процедури. Графік її лікування погоджений з Л. Хармсом і затверджений ним. До понеділка екс-прем'єра лікуватимуть, виходячи із цього графіка й рекомендацій німецького фахівця. «У Ю. Тимошенко налагоджений нормальний контакт із медичним і сестринським персоналом. Скарг на проведення лікування від неї не надходило», — заявив головлікар.

До речі, напередодні з Юлією Володимирівною зустрічалися й представники Комітету Парламентської асамблеї Ради Європи. Зустріч тривала понад три години. Про це заявила журналістам співдоповідач Моніторингового комітету по Україні ПАРЄ Марієтта Пурба-Лундін.

Микола КОСИЙ.
Харків.

В Івано-Франківську розпочала роботу конференція головних архітекторів міст—обласних центрів Західної України «Шляхи гармонізації процесів адміністрування в сфері містобудування», *інформує наш власкор Дарина Назарчук*

До 19 травня українська делегація на чолі з міністром юстиції Олександром ЛАВРИНОВИЧЕМ перебуватиме у Санкт-Петербурзі (Росія), де братиме участь у другому Міжнародному юридичному форумі, *повідомляє прес-служба Мін'юсту*

Куди зникають книголюби

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Видайте мільйонним тиражем «Кобзар», і він може не розійтися

Відкриття виставки українські письменники використали, щоб укотре нагадати про проблеми. І не лише свої, а всього суспільства. Зокрема, про падіння духовності, зневагу молоді до читання книжок, орієнтацію на розважальні телепрограми.

Голова Національної спілки письменників України (НСПУ) Віктор Баранов згадав: свого часу щороку видавництво «Дніпро» видавало 250 назв книжок стотисячними тиражами, «Український письменник» — понад 150 назв. Сьогодні про такі масштаби книговидавництва можна лише помріяти. Проте голова НСПУ наголосив, що треба дбати не лише про нарощення книжкового валу, а й про те, щоб в Україні виростало покоління, яке цікавилося б книжкою. «Ви сьогодні видайте мільйонним тиражем «Кобзар», і він може не розійтися», — вважає письменник.

Кожне нове видання — це маленька перемога

Утім, на виставці зменшення інтересу до книжки не спостерігалося, як раз навпаки. Навколо стендів популярних видавництв (таких як «Либідь», «Дніпро», «Україна», «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», «Школяр», «Дух і Літера») вишикувалися черги охочих придбати новинки. Свою продукцію представило й «Парламентське видавництво». Його родзинками стали «Політична енциклопедія» та «Україна. Герби та прапори» вартістю відповідно 350 та 550 гривень. У першій книзі, як розповіла працівник видавництва Ганна Холоденко, зібрано не лише статті, що стосуються політології, а й інформацію про видатних діячів сучасної України. Друге дороге видання створювалося як подарункове.

Жодної газетної площі не вистачить, щоб розповісти про досягнення кожного видавництва, представленого на ярмарку. Хоча воно того варте хоча б тому, що кожна нова українська книжка — це маленька перемога.

Однак хотілося б ще згадати про одного письменника, якому вчора було приділено особливу увагу, — Анатолія Дімарова. Днями йому виповнилося 90 років. За значний особистий внесок у розвиток національної літератури указом Президента України його нагороджено орденом князя Ярослава Мудрого IV ступеня. Але, отримуючи від урядовців нагороду, іменинник нагадав, що кожен письменник має завжди бути в опозиції до влади. Звертаючись до своїх молодших колег, він процитував рядки з вірша Івана Франка:

Ти, брате, патріот,
А я собі собака.
Ти, брате, любиш Русь,
Як хліб і кусень сала, —
Я ж гавкаю раз в раз,
Щоби вона не спала.

Певно, ці слова стосуються не лише письменників, а й усіх громадських діячів і насамперед — журналістів.

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: Перший заступник голови Держкомтелерадіо Анатолій Мураховський (*праворуч*) вітає Анатолія Дімарова.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Система екстреного виклику 112 не працюватиме... поки що

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Одна із причин затримки — недосконалість вітчизняного законодавства та правил проведення державних закупівель, пояснює Олег Ціцак. Та тут-таки виправдовується, мовляв, воно і не дивно, адже подібних проектів такого рівня за змістом та обсягом в Україні ще не було.

— Крім договору, який ми підписали, необхідно було укласти ще близько 20 додатків до нього. Протягом п'яти днів від часу його підписання ми повинні були усі ці документи між собою узгодити і зареєструвати в Державному казначействі. Та нам з партнерами зробити це не вдалося.

Тож міністерство готується до проведення нових тендерів. Тим часом, як раніше планувалося, система 112 мала б частково запрацювати вже напередодні Євро-2012 у містах, які прийматимуть футбольний чемпіонат. Це, зокрема, мало б полегшити життя іноземців, які до єдиної служби порятунку уже звикли. А кілька наших екстрених номерів могли викликати у них сум'яття: куди і за якої потреби необхідно дзвонити. Своєрідний вихід із ситуації знайшли.

— На даний момент система 112 у Львові, Харкові, Києві та Донецьку працювати не буде, але це не означає, що не працюватиме телефонний номер 112, — каже О. Ціцак.

Пояснює: міністерство планує включити короткий телефонний номер 112 і зробити так, щоб усі дзвінки, які надходитимуть на нього, автоматично переадресовувались на номер служби порятунку МНС «101». Ця переадресація, обіцяє чиновник, буде непомітною для людини, котра телефонуватиме.

Роботи ж із впровадження системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером триватимуть. Цього року в МНС планують закупити все необхідне обладнання і запустити систему 112 у дослідну експлуатацію. І уже до кінця 2012-го у певних функціональних можливостях вона повинна працювати.

Віктор ДЕЙНЕКА.

У найбіднішій області побільшало мільйонерів

Херсонщина — один із найбідніших регіонів України — встановила рекорд з приросту... легальних мільйонерів. Торік їх було п'ятеро, та нині про доходи на суму мільйон гривень і вище повідомили тринадцятеро фізичних осіб, інформує обласна державна податкова адміністрація. Показово, що жоден із багатіїв, котрі на всіх заробили 26 мільйонів гривень, не працює у сфері промислового виробництва чи сільського господарства. Великі статки нажили ті, хто професійно займається торгівлею, здає в оренду нерухомість або ж отримує дивіденди з банківських депозитів, себто живе як безтурботний рантьє. Утім, фіскали цих «перекосів» в економіці не коментують: вони задоволені принаймні тим, що тринадцятеро багатіїв сплатили до бюджету понад мільйон гривень податків.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Восьмий корпус отримав нового командира

У Житомирі відбулася церемонія представлення нового командира 8-го армійського корпусу. Командувач Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-полковник Геннадій Воробйов зачитав наказ міністра оборони України про призначення на цю посаду генерал-лейтенанта Петра Литвина **(на знімку праворуч)**, зазначивши, що той добре знає об'єднання, адже свого часу обіймав тут посади командира полку та бригади. Генерал-полковник переконаний, що традиції 8-го армійського корпусу новий командир збереже і примножить. В ефективній співпраці управління корпусу з керівництвом області впевнений і голова Житомирської ОДА Сергій Рижук **(на знімку ліворуч)**. Він подякував за плідну роботу Віктору Муженку — колишньому командиру 8-го армійського корпусу, а нині заступнику начальника Генерального штабу.

Новий командир Петро Литвин є також депутатом Житомирської обласної ради.

Олексій КАВУН.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Селянам доплатять за... корів

Селянам із Рівненщини, які утримують по три і більше корів, виплачуватимуть до 500 гривень дотації за кожну. Це передбачили в обласній програмі розвитку тваринництва на 2012—2015 роки, щоб зацікавити людей до збільшення поголів'я молочного стада. Нині 80 відсотків молока та м'яса на Рівненщині виробляють саме особисті селянські господарства. Спеціальні комісії в районах визначатимуть, які ґазди можуть претендувати на дотації. Вони ж і прийматимуть необхідні документи.

Олександра ЮРКОВА.

У музей вночі безплатно

У ніч з 18 на 19 травня у Кам'янці-Подільському відбудеться ретро-ніч «Вперед у минуле!». Як уже стало традицією в Європі, саме в цей час усі музеї міста можна буде відвідати безплатно.

Бажаючі не тільки зможуть вільно оглянути експозиції Картинної галереї, Вірменської криниці, Ратуші і Старої фортеці, виставку військових обладунків XVI—XVIII століть, яку представлять клуби історичної реконструкції, а й взяти участь у «Параді епох», ремісничих майстер-класах, помилуватися вогняними шоу.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЦИФРА

55 науковців Прикарпаття отримали відзнаки і премії Івано-Франківської обласної державної адміністрації та обласної ради з нагоди Дня науки. На виплату премій науковцям з обласного бюджету загалом виділено понад 111 тисяч гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

Центр реабілітації повернуто державі

Рішенням Господарського суду Києва задоволено позов прокуратури Одеської області про повернення будівлі «Українського медичного центру реабілітації матері і дитини» у власність держави. Медичний центр, розташований у курортній зоні Одеси, призначений для лікування дітей із соматичними захворюваннями. Він перебував в управлінні Міністерства охорони здоров'я України. Раніше рішенням сесії Одеської обласної ради будинок медцентру площею 1500 квадратних метрів було визнано об'єктом спільної власності територіальних громад області і внесено до списку об'єктів, що підлягають приватизації.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Потрапив під потяг і вижив

Як повідомили в управлінні з питань надзвичайних ситуацій, у Деражні о першій годині ночі 38-річний хмельничанин намагався перейти через залізничну колію і потрапив під потяг. На щастя, постраждалий залишився живий. У нього діагностовано перелом кісток ноги та черепно-мозкову травму. З початку року це вже другий випадок, коли людина потрапляє під колеса поїзда на станції Деражня.

Ірина КОЗАК.

У 2012 році Дніпропетровщина отримає 76 нових автомобілів «швидкої» (прес-служба Дніпропетровської ОДА)

Депутати перекрили трасу

Жителі Радехівського району з депутатами Радехівської, Кам'янсько-Бузької, Бродівської райрад та Червоноградської міськради перекрили трасу Львів—Луцьк із вимогою негайного ремонту розбитих доріг. Люди тримали в руках плакати з написами: «Яка влада — такі дороги», «Радехівщина готова до зустрічі Євро-2012». Їх підтримали депутати Львівської обласної ради від ВО «Свобода».

Учасники акції (близько 70 осіб) безперервно ходили пішохідним переходом біля села Бабичі й таким чином перешкоджали руху транспорту. Люди вимагали від влади назвати точну дату проведення капітального ремонту дороги. Депутатам-організаторам нагадали, що вони теж є представниками влади і відповідають за стан справ у регіоні.

Як повідомили в службі автодоріг у Львівській області, на ремонт траси Львів—Луцьк цього року витрачено 800 тис. грн. Роботи продовжать, але проблема надто давня і швидко не вирішується. Факти перекриття доріг зафіксували співробітники ГУ МВС у Львівській області, які проводять дослідчу перевірку.

Богдан КУШНІР.
Львів.

ФОТОФАКТ

Студенти протестують біля будинку Одеської облдержадміністрації на мітингу «Проти реформ системи освіти, що їх проводить міністр Дмитро Табачник».

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

ФОТОФАКТ

Перша самопідйомна плавуча бурова установка «Петро Годованець», на яку покладають великі надії щодо освоєння чорноморського шельфу, прибула до смт Чорноморське (Крим). Друга така установка, куплена «Чорноморнафтогазом», заступить на вахту в Чорному морі наступного року. Зараз добігають кінця роботи з її будівництва.

Фото Олексія СУВІРОВА/УНІАН.

Хто більше оздоровить

Майже 85 тисяч юнаків та дівчат влітку побувають у санаторіях і таборах відпочинку. Це 57 відсотків від загальної кількості дітей віком від 7 до 16 років. До слова, згідно з планом, кожен район і місто мають забезпечити оздоровлення та відпочинок не менше 55 відсотків школярів, які проживають на їх територіях, повідомили кореспонденти «Голосу України» в облдержадміністрації.

Найкраще до літнього періоду оздоровлення дітей підготувався Хустський міськвиконком. Так, за прогнозами, цьогоріч оздоровчими та відпочинковими послугами у місті забезпечать понад дві тисячі дітей (близько 61%). Також високий показник мають Мукачівський і Виноградівський райони (58,2% і 58% відповідно).

Гірша ситуація в Ужгороді. Міськвиконком звітує про лише 31% відсоток дітей, котрі оздоровлюватимуться влітку. Із показником 50%, який теж не дотягує до визначеного плану, до літнього оздоровчого періоду поки що підійшли місто Берегове, Берегівський та Ужгородський райони.

Тим часом голова Ужгородської райдержадміністрації Руслан Чорнак пообіцяв, що за кілька днів проблема у районі вирішиться і оздоровленням буде охоплено 55% школярів.

— За кошти обласного бюджету зможуть відпочити понад 2,3 тисячі юних закарпатців, — наголосив голова ОДА Олександр Ледида.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

У Сімферополі відбудеться Всекримський ярмарок вакансій

У першому всекримському ярмарку вакансій 19 травня в Сімферополі візьмуть участь 68 найбільших підприємств та організацій з різних міст півострова. Робота ярмарку проходитиме в сімох секторах. Зокрема, фахівці центру зайнятості АРК розкажуть про ситуацію на ринку праці й техніку пошуку роботи. Представники навчальних закладів ознайомлять відвідувачів з робочими професіями, **повідомили в Головному управлінні інформаційної політики Ради міністрів АРК.** Люди з обмеженими фізичними можливостями довідаються про наявність робочих місць, а також одержать консультації про надання їм послуг із працевлаштування. Загалом на участь у заході було заявлено близько 7 тисяч вакансій.

Програмою ярмарку передбачено майстер-класи, презентації, семінари, зустрічі. Крім того, в рамках заходу відбудеться акція «Перше робоче місце», в ході якої сім роботодавців зможуть прийняти на роботу дев'ять випускників професійно-технічних і вищих навчальних закладів.

«Ярмарок вакансій — реальна можливість для молодих і перспективних кримчан знайти собі цікаву роботу з гідною заробітною платою, довідатися, які професії на сьогодні найзатребуваніші. Для роботодавців — надання допомоги з проведенням професійного відбору претендентів — спеціалізованих кадрів», — прокоментував важливість цієї ініціативи прем'єр-міністр Криму Анатолій Могильов.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Тут не тролейбуси, а човни потрібні

Більш як на півтори години паралізувала рух електротранспорту злива, що прошуміла над Луцьком у другій половині дня 16 травня. Буквально за півтори години в місті випала півмісячна норма опадів. Як наслідок, на проспектах Відродження і Соборності, вулиці Конякіна **(на знімку)** утворилися глибокі калюжі, які не могли подолати тролейбуси, легкові автомобілі, а подекуди й автобуси. І хоча таке трапляється в Луцьку чи не кожного року, кардинальних заходів, аби ці локальні потопи не повторювалися, у місті ніхто не вживає. Зливова каналізація чиститься від випадку до випадку, немає єдиного плану щодо її реконструкції і розбудови. Ось і в середу тисячі людей, яких стихія застала в дорозі, а був саме час, коли мешканці Луцька поверталися з роботи, змушені були чекати, коли вулиці знову стануть нагадувати міські магістралі, а не розбурхані ріки.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото з сайту «Волинська правда».

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...завищували плату за пломбування лічильників води

22 тисячі гривень штрафу накладено Вінницьким територіальним відділенням Антимонопольного комітету України на два підприємства «Водоканалу» — в Калинівському й Томашпільському районах. Дочірні структури КП «Вінницяоблводоканал» є монополістами на ринку обслуговування лічильників води. Підприємства карають за зловживання.

Фахівці територіального управління АМКУ встановили, що в Калинівці й Томашполі районні структури «Водоканалу» незаконно завищували плату за пломбування лічильників. Це обов'язково проводять у визначені терміни. Споживачі стверджують: послуга додає незручностей, а тут ще й стягували зайві гроші.

Санкцію застосували також до Крижопільської селищної ради. За інформацією пресслужби управління АМКУ, керівництво названої ради запровадило нові тарифи на централізоване водопостачання та водовідведення на місяць раніше. Тобто люди мали завчасно платити за новими розцінками. Керівництво ради має узгодити рішення з вимогами закону.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

...через борги навіть вода не тече

Село Засулля — одне з найбільших у Лубенському районі — залишилося без води. Через несплату населенням комунальних послуг енергетики відключили від постачання усі шість сільських водозабірних свердловин! Тож роль «водовозів» у буквальному розумінні кілька днів доводилося виконувати працівникам місцевої СДПЧ-17 м. Лубни, які й постачали весь цей час до села воду.

Нарешті, минулої середи заступник голови ОДА Віктор Животенко запевнив, що водопостачання села відновлено. Та чи надовго? Адже конфліктна ситуація триває тут ще з 2010 року. Відтоді люди перестали платити за воду, бойкотуючи підвищення тарифів — з 5,7 до 7,5 грн. за куб. м. У березні їх уже «відрізали» від електропостачання, а, відповідно, не подавалася і вода. Проте тоді, на прохання обласних керівників, «Полтаваобленерго» пішло на поступки і тимчасово підключило свердловини. Та через недоплату ПП «Засулля-Житлокомунсервіс» 15 тисяч гривень борг підприємства перед ВАТ «Полтаваобленерго» зріс іще.

Нині, навчені гірким досвідом, люди вже частково погасили борг за воду. Проте в Засуллі ще й досі ходять по дворах комунальники, збираючи «водяні» борги.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

...упав карниз — народ без газу

У Кіровограді сталася житлово-комунальна пригода. Після падіння 30-метрового залізобетонного карниза покрівлі будинку на вулиці Жадова чотириста його мешканців надовго лишилися без газу. Дякувати Богові, обвал призвів лише до пошкодження труби, якою він подавався до осель. Загиблих і травмованих немає.

Олег ШВЕРНЕНКО.
Кіровоградська область.

...із півострова виїхати стане складніше

Нинішнього літа гостям півострова стане складніше покинути Крим або потрапити на південь. Потяг №28 Київ—Севастополь скасували. Чиновники автономії рішення пояснили тим, що найдешевший за вартістю квитків маршрут «не добирав пасажирів на півночі Криму».

Натомість залізничне начальство повідомляє пасажирам, що з початком курортного сезону буде введено нові потяги. Так, наприклад, без пересадок можна буде добратися із Євпаторії у Воркуту, з Керчі — до Санкт-Петербурга, а із Сімферополя — до Тамбова.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Цього сезону на Хмельниччині під помідори та огірки відведено близько 12 тис. га, що на 2 тис. більше, ніж торік. 90% цих площ — у приватному секторі. Це ж стосується і картоплі, нею засаджено понад 70 тис. га, *інформує наш власкор Ірина КОЗАК*

З початку травня Пенсійний фонд України профінансував виплату пенсій та грошової допомоги у сумі 13 198,8 млн. грн., що становить 66,9% місячної потреби на пенсійне забезпечення у травні, *повідомляє прес–служба ПФУ*

Смачно на 94–му кілометрі

Зазвичай обминаю якоюсь там дорогою заклади громадського харчування — що з високими, що з низькими цінами. І не лише через власний негативний досвід, а й телевізійне просвітництво: якби відвідувач таких точок знав, з чого і як саме в них готують «ковбасу», чи то пак — їжу!

Та голод не тітка, тож, буває, доводиться порушувати цей свій принцип. Днями трапилося їхати трасою Київ — Чоп, на якій триває ударне закінчення робіт на новому полотні автодороги. На ній і застав обідній час — біля кафе при дорозі під назвою «94 km». Заздалегідь налаштувавшись на те, що доведеться перетерпіти і наш ненав'язливий сервіс, і те, що його представники покладуть на тарілку, сіла за столик та роззирнулася.

Приміщення нове, вочевидь споруджене відповідно до сучасних стандартів: тут усе легко миється і чиститься, про що свідчив приємний істівний «запах». Оголошення повідомляло, що заклад — безалкогольний, а всі страви та напої готують безпосередньо на кухні з екологічно чистих продуктів, котрі закуповують у тутешніх фермерів і селян.

І хоч у кафе — самообслуговування, до мене уже за мить підійшов чемний парубок з тацею, на якій парували замовлені борщ, вареники та узвар. До борщу додавалися заморожені пластинки прокрученого на м'ясорубці сала зі спеціями і часничком, а до вареників — мірочка сметани. Повірте на слово: борщ був справжній, український — наваристий і з м'ясом, вареники з сиром насправді навіть не нагадували подобу тих, які продаються у київських супермаркетах, узвар, як і належить, узваром, а не злегка підфарбованою водичкою. Та й порції — наші, українські, для тих, хто любить гарно попоїсти. Не менше вразила й вартість цього обіду — 52 гривні! Навіть віри не йняла: таке хіба буває? Ну подивували!

Одне слово, якщо гості, мандруючи до Києва на футбольний європейський чемпіонат, зазирнуть до кафе «94 km», то матимуть найкраще враження і від української кухні, і від гостинності його персоналу.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Фото автора.

Зліва направо: ця молода команда кафе — кухар Микола Нагорнюк, шеф-кухар Вікторія Роговська, помічник кухаря Дмитро Троянчук, адміністратор Катерина Грималюк, кухар Андрій Корабельников — і готує смачно, і подавати вміє.

УНІАН заявляє про цензуру і вимагає зустрічі з інвестором

Трудовий колектив агентства УНІАН вимагає повернення на посаду головреда Олександра Харченка і заявляє про випадки цензури, які допустило нове керівництво.

Про це сказано у заяві профспілкового осередку Національної медіапрофспілки в УНІАН.

Представники профспілки вважають переміщення Харченка на посаду головреда сайту агентства незаконними, оскільки вони порушують Кодекс законів про працю України.

«Ми вважаємо такі неправові дії початком наступу на свободу слова, оскільки в агентстві з'явилися ознаки цензури», — заявили вони.

Як цензуру представники профспілки, зокрема, розцінили той факт, що 12 травня заступник головного редактора сайту УНІАН Микола Кондратенко, представлений у четвер як керівник департаменту інтернет-проектів УНІАН, розпорядився зняти з сайту інформацію про те, що «Ахметов заборонив вступати до Партії регіонів на своїх підприємствах».

«Перед тим, 5 травня, заступник головного редактора розпорядився зняти публікацію під заголовком "Партія регіонів точить зуб на Порошенка?", заявивши, що це «заказуха». Лише після гострих дискусій з Харченком і вимоги від нього розписки, що це не замовний матеріал, Ганницький погодився повернути його на сайт», — йдеться у заяві.

Крім того, стверджують журналісти, на планірці 27 квітня гендиректор УНІАН Осадчий критикував сайт за те, що ставили забагато інформації про побиття Юлії Тимошенко, а 17 травня Михайло Ганницький заборонив ставити на сайт УНІАН, де вже вийшла новина про його призначення шеф-редактором агентства, другу сторону конфлікту — коментар Харченка з його позицією щодо звільнення.

«Харченко був єдиним, хто міг протистояти новому керівництву в їх намаганні зробити сайт УНІАН менш гострим, більш лояльним до влади. Вважаємо, що через це його і «усунули», — сказано у заяві.

У зв'язку з цим трудовий колектив заявляє про початок трудового спору з новим керівництвом агентства.

Трудовий колектив вимагає повернення Харченка на посаду головного редактора УНІАН «з усіма повноваженнями і з поверненням посади до штатного розпису».

«Для недопущення цензури в агентстві — створення редакційної колегії, яка прийматиме рішення про зняття з сайту матеріалів. Недопущення звільнення, переведення, переміщення працівників агентства без згоди профспілки та трудового колективу та працівника», — сказано у заяві.

Крім того, колектив вимагає створити комісію для вирішення питання щодо Харченка і вимагає зустрічі з акціонерами ТОВ «УНІАН».

«Трудовий колектив звертається до НСЖУ, НМПУ та інших структур із захисту свободи слова по допомогу у вирішенні цього конфлікту і недопущення знищення незалежного агентства УНІАН», — сказано у заяві.

Як відомо, Харченка перевели на посаду головного редактора веб-сайту агенції, а новим шеф-редактором було призначено Михайла Ганницького.

Ганницький до призначення в УНІАН працював у ТСН, а раніше тривалий час працював у газеті «Сегодня».

Осадчий був призначений гендиректором УНІАН у лютому цього року і залишається керівником департаменту інтернет-проектів групи «1+1». Раніше він працював в інтернет-виданні «Обозреватель».

УНІАН входить до медіахолдингу Ігоря Коломойського разом з телеканалами 1+1, Сіті, 2+2, ТЕТ, сайтами ТСН. ua, Главред, Телекритика, *повідомляє* **«Українська правда».**

Хто винен у загибелі школяра?

У річці Прут у районі села Маршинці Новоселицького району (Чернівецька область) втопився школяр. Нещастя із шестикласником сталося після того, як завершився позакласний захід.

Того дня школа відзначала день народження дитячої організації «Джерельце». Свято вирішили провести на галявині неподалік села. У присутності педагогів діти брали участь у спортивних естафетах, розпалили багаття, проводили вікторини та змагання, приймали у лави «Джерельця» тощо. Ніщо не віщувало біди. Як розповіла завуч Маршинецького НВК Родіка Галак, перш ніж вийти на природу, класні керівники провели з дітьми інструктаж із техніки безпеки. Тож учні знали, що йти за межі цієї території суворо заборонено. Коли програма свята добігла кінця, класний керівник 6-го класу, прибравши разом з учнями місце відпочинку, сказав іти додому. Всі добре бачили, як учні пішли дорогою у бік села. Однак Олексій переконав кількох однокласників піти скупатися. Підтримавши ідею, школярі непомітно звернули у ліс і дісталися берега.

У воду стрибнули троє

Шестикласник Дмитро Геба розповідає:

— Дорогою додому Олексій Жалоба (загиблий хлопчик. — **Авт.**) запропонував піти скупатися, ми непомітно через кущі прийшли до Пруту. Коли увійшли у воду, він штовхнув нас, мовляв, ви що, боїтеся? А сам стрибнув на глибину, але не вмів добре плавати. Він потрапив саме туди, де швидка течія, і не зумів втриматися на воді. Я теж не вмію, але коли почало тягнути до дна, згадав дідусеві уроки плавання. І намагався повторити ті рухи. Не виходило добре, але я намагався. Чув, як з берега сестра кричала: «Тримайся!» і це теж допомогло, — ділиться пережитим врятований Дмитро.

Місце, де втопився шестикласник.

Третьому шестикласнику теж пощастило не потрапити на глибину. Дмитро і його товариші зізнаються, що пішли купатися без дозволу. Коли побачили, що друзі тонуть, ще один хлопчик стрибнув на допомогу. Однак, зрозумівши, що не вистачить сил витягти Олексія, вийшов з води. Поки бігли до класного керівника, Олексія забрала течія. А Дмитра вчитель встиг урятувати.

Тіло шукали на відтинку 25 кілометрів

— Шукати дитину одразу кинулись односельчани і працівники МНС та УМВС. До пошуків шестикласника того ж дня приступив аварійно-рятувальний загін з водолазами, — розповідає начальник Служби цивільного захисту в Новоселицькому районі Андрій Мамавко. — На тому місці виміювали глибини — є місця до 6 метрів. Пошукові роботи здійснювали у три етапи: водолази обстежували дно річки, одночасно оглядали русло на території від села Маршинці до с. Мамалига (загальна протяжність — 25 км). Третя група обстежувала прибережну зону на лівому і правому берегах. Безрезультатні пошуки тривали чотири дні, а на п'ятий тіло знайшли.

Узагалі Прут — річка неширока і не дуже глибока. Але купання вкрай небезпечне саме через те, що течія, як у всякої гірської річки, — стрімка, а дно вкрите камінням і підводними ямами, де утворюється водоверть. В одну з таких ям і потрапив хлопчик.

Чому так сталося?

Зрозуміло, що під час таких заходів учителі беруть на себе цілковиту відповідальність за життя і здоров'я дітей. У наказі по школі, який перед проведенням свята видав директор Маршинецького НВК В'ячеслав Єфтеній, йдеться: «Покласти відповідальність за життя і здоров'я дітей на класних керівників». Чи буде порушено кримінальну справу проти класного керівника та директора школи, який, до речі, пішов з тієї галявини, поки там було повно дітей і захід ще не завершився, — вирішуватимуть правоохоронні органи. Відповідальності з педагогів ніхто і не знімає. Проте трагедія на воді змушує замислитися ще про кілька фактів. Перший: згідно з чинним законодавством у місцях, які не призначені для купання, мають бути спеціальні таблички із написом «Купатися заборонено». Однак це рідкість. І на тому злощасному місці такої таблички чи огородження нема. І це «нема» аж ніяк не спишеш на освітян.

Другий факт не менш невтішний. Те, що з берегів Пруту по-варварськи і злочинно вибирають гравій. Боротьба з незаконним промислом триває, втім, триває і сам промисел. Ущент завантажений «МАЗ» проїхав повз мене, коли стояв на тому місці, де загинула дитина. Гравій вивозять, це руйнує русло, шкодить усій екосистемі. І хто може стверджувати достеменно, що та яма, в якій загинула дитина, утворилася не через сотні тонн гравійно-піщаної суміші, вивезеної з берегів? І ще одне. Діти з Маршинців — села, розташованого на березі стрімкої річки, звичайно, чули в школі про правила поведінки на воді. Тим паче що на тлі трагедії у всіх навчальних закладах області активізували роз'яснювальну роботу. Але практичних уроків з плавання дітям отримати нема де. Що казати, басейну не має навіть обласний центр.

Сергій СУЛИМА.

Фото Альони ЧОРНОЇ.

Трудовий колектив вимагає повернення Харченка на посаду головного редактора УНІАН

Патріарх Кирило знову збирається до Києва

Намісник РПЦ МП знову вирішив відвідати Україну. У другій половині червня Патріарх Кирило має намір особисто взяти участь у святкуванні «Днів хрещення Русі» і провести в Києві міжнародні слухання, присвячені темі цивілізаційного шляху Росії, України, Білорусі й ролі РПЦ МП у цьому процесі.

Столицю України для такої масштабної події обрано зовсім не випадково. На думку оточення Патріарха, Київ — це «матір російських міст і православ'я». Та навіть у Москві думають, що «візит Кирила до Києва буде обставлений із зухвалою розкішшю, чим скористаються противники та критики РПЦ МП і особисто Патріарха».

Патріарх Кирило використовує будь-який привід для своїх робочих поїздок до України. Адже існує версія, що в Україні кількість церковних парафій і релігійних громад РПЦ МП більше, ніж у Росії. При цьому достеменно відомо, що чисельність практикуючих православних в Україні однозначно більша, ніж у РФ.

До речі, рік тому День Хрещення Русі Патріарх Кирило також відзначав у Києві. Українська опозиція та націоналісти критикували його за ідею «російського світу», вважали, що місія Патріарха Кирила в Україну була не стільки духовно-релігійною, скільки політичною.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

Колишній астронавт Мамору Морі демонструє прототип персонального мобільного пристрою для пересування UNI-CUB, яким можна керувати без рук, створеного японським автоконцерном Honda.

Фото TANJUG/ Укрінформ.

Прем'єр на місяць

Позачергові вибори в Греції призначені на 17 червня.

Анархія у Греції, що насувається, в якій мають відбутися другі за місяць вибори, а також загальне падіння цін на нафту можуть, на думку експертів, загрожувати не тільки Європі, а й спричинити новий виток світової кризи, в яку буде утягнута й Україна.

У Греції знову все погано. Оскільки жодна із трьох партій, що перемогли на парламентських виборах, не зуміла створити коаліцію та сформувати кабінет, президент країни оголосив про створення тимчасового уряду. Прем'єром на місяць став керівник Верховного адміністративного суду Греції Панайотіс Пікраммемос. Його завдання — довести країну до нового голосування, яке призначене на 17 червня.

Греки, тим часом, у паніці знімають свої гроші з банківських рахунків. Електорат особливо не вірить у чудодійну силу як радикальних і неофашистських партій, що борються за владу, так і у нині лідируючих, які погодилися на заходи економії в обмін на фінансову допомогу міжнародних кредиторів.

Поки греки думають, у якому напрямі йти, — Європейський центробанк уже припинив операції з кількома банками-банкрутами. Щонайменше 700 млн. євро було виведено із грецьких банків тільки останнім часом! Таку цифру озвучив президент Греції Каролос Папульяс. Ну а шеф Банку Англії, сер Мервин Кінг, попередив усіх, що єврозона «розривається на частини», і британській економіці не вдасться уникнути неприємностей і «шторму», що насувається з континенту. У свою чергу, глава Міжнародного валютного фонду, головного кредитора Афін, разом з Єврокомісією і ЄЦБ, Крістін Лагард у вівторок уперше заявила про можливість «упорядкованого виходу» Греції із єврозони у разі відмови влади країни виконувати зобов'язання зі скорочення дефіциту бюджету.

Раніше більшість міжнародних кредиторів казали, що вихід Греції із зони обігу єдиної європейської валюти неможливий, бо не розроблені механізми такого процесу. **За оцінками німецького видання Wirtschaftswoche,** вихід Греції із єврозони обійдеться її членам в 276 мільярдів євро, а найбільшій економіці Європи — Німеччини — в 77 мільярдів євро. Однак, як пишуть європейські аналітичні бізнес-видання, Євросоюз уже готовий до такого сценарію й до того, що може за цим настати. Недаремно лідери провідних країн ЄС півроку тому під проводом Німеччини домовилися про низку важливих заходів щодо стабілізації ситуації.

Багато експертів попереджають, що навіть максимально пом'якшений удар по економіці Західної Європи позначиться й на становищі в інших країнах, зокрема, в Україні...

У греків залишається остання спроба, й у Брюсселі закликають країну до розсудливості. «Ми повинні пояснити Греції, що складна програма, розроблена для неї, із усіх варіантів — найлегша», — заявив голова Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

Німецька поліція ліквідувала наметовий табір руху «Захопи Франкфурт» біля будівлі Європейського центрального банку у Франкфурті.

TANJUG/ Укрінформ.

Для Єлизавети II танцювали коні та співали знаменитості

Відомі артисти і понад 500 коней з усього світу розважали британську королеву Єлизавету II у Віндзорському замку неподалік від Лондона. **Про це повідомляє Euronews.**

Це дійство — частина торжеств, присвячених 60-річчю перебування королеви на троні. Привезені із усього світу коні символізують закордонні візити, які Єлизавета II здійснила за роки свого правління. Сама королева відома своєю пристрастю до кінного спорту.

Півторагодинне дійство «Світ приходить до Віндзора» покажуть на британському телебаченні у червні. Тоді проходитимуть основні урочистості з нагоди ювілею правління Єлизавети II.

Медики зміцнюють співпрацю з ЄС

У столиці впродовж двох днів тривала перша Міжнародна конференція в рамках проекту Європейського Союзу «Зміцнення співпраці між ЄС та Україною в галузі молекулярної біомедицини». Координатором її виступив Інститут молекулярної біології та генетики НАН. Саме ця наукова установа отримала досить масштабне фінансування від європейської спілки в галузі наук про життя для своїх досліджень. Одним із основних завдань, що його мають вирішити наші вчені, є поєднання потреб суспільства в отриманні якісних медичних послуг на європейському рівні з потужним вітчизняним науковим потенціалом у галузі біомедичних досліджень.

Відкриваючи конференцію, віце-президент НАН України Антон Наумовець зазначив, що нині традиційної медицини вже не достатньо, щоб успішно розкривати нові патології, з якими стикається людство, та навчитися їм ефективно протистояти. Особливо це стосується розповсюдження такої хвороби, як рак. І найпродуктивнішими тут є дослідження на межі різних наук, включаючи й фізико- та хіміко-технічні.

На конференції було представлено також кілька прикладів успішних дослідницьких підходів у галузі молекулярної та клітинної біології партнерами проекту з Польщі та Франції та взаємодії з цими інституціями наших учених. Директор Інституту молекулярної біології та генетики НАНУ, академік Ганна Єльська розповіла про витоки такого співробітництва. Починалося все з особистих зв'язків, коли в лабораторії наукових установ цих країн запросили двох науковців із України. Вони зарекомендували себе досить успішно, і співпраця продовжилася вже на рівні інститутів. Так з'явилися спільні проекти. А тепер завдяки фінансуванню досліди можна серйозно поглибити. До того ж, як сказала директор інституту, це дає можливість створити робочі місця для молодих українських учених і запобігти їхньому відпливу за кордон. А загалом, така інтеграція, зазначили учасники зібрання, дає змогу підвищувати якість результатів досліджень та доведення їх до відповідності актуальним потребам суспільства тощо. Багатостороння співпраця в науково-дослідницькій сфері допомагає збільшити фінансову ефективність і водночас мінімізує дублювання зусиль та ресурсів. До речі, грант, що його отримав від Євросоюзу Інститут молекулярної біології та генетики, є чи не найбільшим зарубіжним фінансовим вливанням у вітчизняну науку за останні роки. Загалом, як зазначали учасники конференції, 20 із 70 проектів, які були представлені на конкурс, походили з України.

Одне слово, наші вчені не пасуть задніх, а отже, сподіваються, що їхні напрацювання отримають широкий міжнародний резонанс, а це, у свою чергу, відкриє дорогу до спільних проектів з їхніми зарубіжними колегами, а самі розробки зацікавлять бізнес-структури як вітчизняні, так і зарубіжні.

Марина КРИВДА.

ПЛАНЕТА

Французи поставили нові умови щодо бюджетного договору

Франція не ратифікує бюджетний договір Євросоюзу, якщо в документ не буде внесено додатковий пакет заходів зі стимулювання економічного зростання. Про це заявив новий міністр фінансів Франції П'єр Московісі, **передає Reuters.**

Як пояснив Московісі, французький уряд не протиставляє бюджетну відповідальність і зростання економіки. За його словами, **які наводить BBC News,** заходи жорсткої економії самі по собі не зможуть розв'язати боргову кризу в Європі.

Бюджетний пакт ЄС було підписано лідерами 25 країн союзу з 27 (до договору відмовилися приєднатися Великобританія та Чехія). Угода передбачає жорсткіші вимоги до дефіциту бюджету учасників ЄС: з 1 січня 2013 року він не повинен буде перевищувати 0,5 відсотка ВВП, а для держав із низьким рівнем держборгу — 1 відсоток ВВП. Нині норма дефіциту бюджету становить 3 відсотки ВВП і має «рекомендаційний» характер.

Закрили кордон для нелегалів

На Закарпатті перекрили черговий канал незаконного переправлення іноземців через кордон. Сталося це поблизу райцентру Перечин і села Зарічеве. Співробітники СБУ затримали два автомобілі, в яких знаходилися четверо сомалійців без документів та п'ять місцевих мешканців. Нелегальних мігрантів, щоб не привертати зайвої уваги, зловмисники перевозили в багажниках. Встановлено, що організатор зі спільниками мав намір переправити іноземців поза пунктом пропуску через українсько-словацький державний кордон. Серед затриманих — колишній правоохоронець, який за винагороду у власному авто віз двох африканців. За організацію незаконного переправлення осіб через державний кордон України, вчинене за попередньої змови групою зловмисників, порушено кримінальну справу. Наразі затримані перебувають під вартою. Слідство триває — **повідомили «Голосу України» у прес-центрі СБУ.**

Василь НИТКА.

Літайко навчить не смітити

Виконавчий комітет Івано-Франківської міської ради за підтримки ЄС випустив буклет коміксів з розмальовками «Історія про те, як місто стало чистим». Книга орієнтована на дітей дошкільного та молодшого шкільного віку. Головні герої коміксів — пляшечка ПЕТі та пакет Літайко знайомлять дітей з екологічними проблемами, які спричиняє накопичення сміття. Мандруючи сторінками коміксів, дитина може виконувати різноманітні ігрові завдання (проходити тести, розгадувати кросворди) і дізнатися, що відбувається зі сміттям, котре щодня викидають з квартир, і як зробити місто чистішим.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Оніщенко дозволив двом заводам відновити поставки сиру

Українські заводи «Гадячсир» і «Прометей» одержали дозвіл Роспоживнагляду на постачання сиру до Росії. Із 14 наданих на експертизу зразків продукції російське відомство забракувало три партії «Прометея», які не пропустять на російський ринок. «Це приблизно 39 тонн», — уточнив головний санітарний лікар Росії Геннадій Оніщенко, **повідомляє «Інтерфакс».** Решта 11 партій — сім з «Гадячсиру» і чотири з «Прометея» — одержали дозвіл на реалізацію.

Експертиза сирів ще з двох заводів триває.

Мережа автомобільних шляхів краю становить 5,8 тисячі кілометрів, зокрема, з твердим покриттям — 5,6 тисячі. З них 954,7 кілометра — державного значення.
Через територію області пролягають сім транзитних магістралей

Пригасле сонце «Світанку країни»

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У №№ 81, 84, 86.

Луганщина — регіон ризикованого землеробства. Орні землі займають триста тисяч гектарів, але на конкурентоспроможний урожай може розщедритися лише 40 відсотків тутешніх полів.

Якщо нема де робити, залишається... пити

Голова ОДА дивується, чому за аграрний сектор з нього питають, як з вінницького колеги, і дорікають луганчанам за відставання від подолян? Звісно, таке порівняння не зовсім коректне, бо тоді і вінничанам треба було б «врізати» за «неврожайність» на їхніх нивах кам'яного вугілля.

Однак справа не в аналогіях. Як уже сказано, кожен має свою специфіку. На Луганщині, схоже, вона «специфічна в квадраті». З одного боку, ризиковане землеробство. З другого — за всього ризику торік сільгоспвиробники мали право на келих шампанського: принаймні цифри показують зростання обсягів продукції у всіх категоріях господарств. Отже, з одного боку — врожай. З другого — хлібна паніка, що поширилася в області цьогорічного березня. Спочатку в кількох шахтарських містах з полиць магазинів зник хліб, а там, де ще був, виростав у ціні, наче в діжці опара, — буквально на очах ошелешених покупців. Чутки про дефіцит покотились, як камінці з терикона, і хоча цей «зсув» зупинили, гіркуватий присмак у людей залишився...

Далі ще один приклад «боротьби протилежностей»: з одного боку, надої молока зросли, а з другого — користі селянам від цього мало. Здати його на маслозаводи — проблема, одержати від них заборговане — ще проблемніше. На початку року, зокрема в Троїцькому районі, спалахнули «молочні» бунти: селяни навіть погрожували на знак протесту вирізати худобу...

Якщо регіональні труднощі ще рано чи пізно долають, то з бідами «загального значення» глухо, мов у закинутій лаві. Місцеві фермери в унісон нарікають на життя, яке до селянина чомусь завжди обернене «непарадним» боком. Тяжко було колись, ще тяжче сьогодні, а про завтра взагалі не йдеться. Себе вони в ньому навіть не бачать: «Усі сумнівні новації влада сипле на наші голови. То вдарить ринком землі, то введенням соцвідсотка, то здорожчанням насіння, добрив, нафтопродуктів, а на зерно ціни традиційно морозять. Який там малий і середній аграрний бізнес? Землю тут незабаром захоплять ті, хто ближче до владного корита. Комусь корінці, а нам — гичка...». Одне слово, від аграрних реформ селянам-«господарям» користі — нуль. Натомість нулями обростатимуть цифри на валютних рахунках «обраних» латифундистів.

Від такої «перспективи» вже зараз у сільських районах посилюється соціальна напруга. Як сказав нам колишній голова колгоспу, раніше він «керував просто»: «Змушував людей не пити, а робити. А тепер — де робити? Залишається — пити...». З робочими місцями, як і в промисловому секторі, справді проблема. Молоді немає до чого докласти рук. Ми заїздили не в одне село, розмовляли з людьми, і всі вони нарікали на одне: раніше був колгосп, радгосп, конезавод, ферма, побуткомбінат..., а тепер, хоч ґвалт кричи. Перебиваються, як хто може і на що здатен. Хтось поїхав на заробітки в Росію, хтось у більші міста на будівництво, а хтось поповнив популярну, на жаль, у народі «партію любителів градуса»... Алкоголізм — серйозна проблема навіть серед механізаторів. Таких фахівців якраз бракує, але знайти їх важко. Той, хто встиг оцінити переваги центрів зайнятості, «біржу на каторгу» міняти не хоче, молодь також сюди не квапиться. «Як старші механізатори вийдуть на пенсію — буде гаплик, — так змалювали нам «кадрову ситуацію» в одному з господарств Біловодського району. — Через 10—15 років хоч китайців запрошуй, бо наших працюватиме п'ять, а десять — із пляшки смоктатимуть. Ми до себе хлопців за руки тягнемо, Вчимо їх — у прямому сенсі вчимо, бо в заяві про прийом на роботу більше помилок, ніж слів, — б'ємося над ними рік, а з десяти «добровольців» у господарстві залишається двоє. Пити-красти-пити легше, ніж працювати-заробляти-жити, І це не провина людей, а їхня біда. Якщо не бачиш майбутнього для себе й дітей, то чхаєш і на те, що сьогодні...».

ДОВІДКОВО

Обсяг виробництва основних видів продукції сільського господарства (тис. т)

	1991 рік	2011	+/—
Зернові	1526,1	1268,5	—257,6
Картопля	160,6	389,5	+228,9
Овочі	227,3	304,8	+77,5
Яйця (млн. шт.)	664,4	903,1	+238,7

Революція в медицині: герої і жертви

На Луганщині високий відсоток захворюваності на серцево-судинні недуги. Щороку від них помирає 25 тисяч чоловіків віком до 50 років. Висока і материнська та дитяча смертність.

— Я вважаю таку статистику просто ганебною для регіону, — визнає Володимир Пристюк. — 80 відсотків хворих можна було б урятувати, але, на превеликий жаль, система охорони здоров'я на Луганщині до певного часу застрягла на рівні радянського періоду, коли медичну установу оцінювали не за якістю лікування, а за кількістю ліжко-місць. Сьогодні ми здійснили революцію — відсталу систему перетворили на сучасну трирівневу модель. Лікувальні заклади області мають таке обладнання і володіють такими технологіями, які навряд чи знайдете в інших регіонах країни...

Кажуть, ідея змінити «певні часи» на нинішні революційним шляхом належить саме голові ОДА. Він так заглибився у тонкощі оптимізації охорони здоров'я, що може конкурувати в цьому питанні з фахівцями у білих халатах. З розмови на медичну тему нам також вдалося, що Володимир Миколайович диплом випускника гірничо-металургійного інституту тихцем доповнив свідоцтвом лікаря. Особливо пишається він таким фактом: раніше луганчани їздили оперуватися до Києва, Донецька і Харкова: сьогодні відбувається зворотний процес. До луганських «ескулапів» по допомогу звертаються навіть з Росії. Насамперед це стосується онкології. Тут реконструювали онкодиспансер, відкрили кілька лабораторій, придбали сучасне обладнання. Місцевим фахівцям належить авторство прогресивних методик лікування. На вищий рівень вийшли і в кардіохірургії...

Голова облдержадміністрації Володимир Пристюк не сидить склавши руки, але сподівається, що й держава цього не робитиме.

Плани ще амбітніші. Як запевнив Володимир Пристюк, «за три роки ми хочемо повністю змінити поняття «клінічна лікарня» й освоїти найпередовіші світові технології. На 30 відсотків зменшити смертність. Це проблема не лише регіональна, а й вседержавна. Жінки й чоловіки стали слабкими, отже, націю треба оздоровлювати. І почнеться цей благодатний процес з Луганщини: ми розробили програму, якій, напевно, немає рівної в Україні. Якщо буде підтримка уряду, і наша область увійде до пілотного проекту 2013 року, то все здійсниться найліпшим чином. До речі, ми не гаємо часу і вже почали будівництво перинатального центру, розраховуючи на допомогу держави...».

Про ефективність реформ в охороні здоров'я нам багато розповідали і керівники районів області. Ми вже майже готові були повірити в начебто неможливе — в оптимізацію з «людським обличчям», але цей оптимістичний висновок похитнувся від нарікань мешканців сільської глибинки (і пошепки, щоб «не почуло начальство», і голосно, коли того поблизу не було): одержати їм елементарну лікарську допомогу стало важче. Якщо до найближчого стаціонару — хай навіть і з диво-обладнанням і з «перевернутим» на всі 180 градусів поняттям клінічної лікарні — кілька десятків кілометрів, хворий може і «запізнитися» на «революцію» в медицині.

Надії на пілотний проект також доволі примарні. Принаймні перші результати медичної реформи у «пілотах» — Дніпропетровській, Донецькій, Вінницькій областях та місті Києві — свідчать не про «найліпший чин», а, навпаки, про загострення ситуації в системі охорони здоров'я. Нова мережа медзакладів прив'язується до кількості населення, але при цьому не враховано «досягнень» місцевої інфраструктури: жахливих доріг, збоїв у громадському транспорті і переважно відсутності власного. Та й «перековані» нашвидкуруч з терапевтів, кардіологів і невропатологів сімейні лікарі в критичних випадках, особливо в педіатрії, безпорадні, мов санітарка за операційним столом...

Скептично оцінюють реформи й незалежні медичні експерти, вважаючи їх профанацією, а не системними змінами в галузі. Зокрема, і на Луганщині, котра ще тільки претендує на пілотний проект, а вже обросла симптомами хвороби з красивою назвою «оптимізація». Так, у медицину в області вкладають більше грошей, ніж раніше, визнають співрозмовники, але багатьом пацієнтам від того не легше. По-перше, ці кошти витрачаються неефективно. Медичні чиновники, перейняті процесом освоєння бюджетних «трансферів», закуповують апарати з «купецьким розмахом», часом утричі дорожче (зокрема, для онкодиспансера та обласної лікарні). По-друге, їм простіше купити за 25 мільйонів гривень один томограф, ніж викласти ту саму суму на створення 25 сучасних амбулаторій, які до народу ближчі, ніж медична «оаза», облаштована в обласному центрі. По-третє, охорону здоров'я «приточують» до бюджету і тому під нього «припасовують» і кількість стаціонарної допомоги. Для когось оптимізація, а для частини нації, котру начебто й щиро прагнуть оздоровити, — по суті, «невиліковна» проблема. Як любив казати в таких випадках Віктор Черномирдін, «хотіли, як краще, а вийшло, як завжди». Навіть гірше, бо прогрес у медицині присутній, але практично він — поза зоною досяжності для більшості простих людей...

До доріг... 120 кілометрів

«Доберіться цілими і неушкодженими», — таке зворушливо-турботливе побажання зустрічаємо на одному з мостів. Що саме мали на увазі автори цього напису, нам не відомо. Чи то заклик до пильності на небезпечному металургійно-хімічному виробництві, чи то засторога не жартувати з метаном у шахті, чи то просто «креативна ідея», успадкована з «доісторичних» часів. Ми особисто сприйняли цей напис як попередження про «специфіку» тутешніх доріг: особливо такий варіант був близький водієві Дмитру. Вголос оцінювати «якість» транзитної магістралі йому перешкодила тільки природжена ввічливість, а може, й присутність у салоні двох «дам». Про шляхи місцевого значення ліпше не згадувати — той самий «космічний ландшафт», лише в делікатнішій копії.

Торік, як відомо, Прем'єр-міністр Микола Азаров викликав «на килим» керівників кількох регіонів за «неналежний стан виконання дорожніх робіт». Перепало тоді й очільнику Луганської області. «На жаль, ні громадяни, ні уряд не бачать позитивних зрушень, — очевидно, «об'єктивна причина» (здатність місцевих суховіїв перетворювати асфальт на решето) не переконала Миколу Яновича. — За рідкісним винятком, між селами можна проїхати тільки на тракторі зі швидкістю двадцять кілометрів на годи-

І ця молода жінка з Біловодського району шукатиме роботу в чужих краях.

З такими «кордонами» «східна брама» не дуже надійна.

ДОВІДКОВО

«Луганщина перебуває в лідерах за обсягом і темпами зростання експорту продукції. Торік експортовано товарів на 6,5 мільярда доларів США, з них понад 60 відсотків — до Росії. Позитивне сальдо — близько 800 мільйонів доларів, тобто суб'єкти господарювання почали заробляти для України валюту. Це ще раз підтверджує назву області «Східна брама України» (з офіційного повідомлення ОДА).

ну». Прем'єра особливо розгнівало, що, зокрема, на Луганщині роботи не тільки не почалися, а й не затверджено повний перелік відповідних об'єктів: «Склалася парадоксальна ситуація, коли рішення ухвалено, кошти виділено, а зрушень немає...».

Можливо, щось після прем'єрських «дорожніх нотаток» і зрушилось, однак шанс «промчати» на тракторі від села до села залишився. Як гірко пожартували в Красному Лучі, «у нас доріг немає. Вони починаються в «Євро-2012». А нам до нього 120 кілометрів» малася на увазі відстань до Донецька. — **Авт**.). І в прикордонних селах, візитівці начебто України, — повний «парадокс» бездоріжжя. Між іншим, люди на нього зляться, але звинувачують не місцеву владу. Хто ж винен у «місячних» кратерах на луганських шляхах у такому разі? Не повірите: навіть не вітер з «труби» казахських степів, а... прем'єр. Точніше, уряди, керовані нинішнім і колишніми головами. Для них Донбас, спантеличили нас оригінальним поясненням, як немилий для серця пасинок: «усі кошти вони віддають Західній Україні (! — **Авт**.). А до Луганщини не доходить навіть те, що належить...».

Дістатися неушкодженими вдалося, але «парадоксальність» луганських доріг запам'ятали надовго.

ДОВІДКОВО

Кількість лікарняних закладів		
1990 рік	***2010 рік***	***+/—***
197	***168***	***—29***
Лікарські амбулаторно-поліклінічні заклади		
318	***420***	***+102***
Фельдшерсько-акушерські пункти		
474	***397 (2008 рік)***	***— 77***

Прикметно, що такий міф популярний не лише серед простого люду, а й дехто з чиновників переконаний у гіперприхильності Києва до західних територій: там і дороги кращі, і хати чепурніші, і дерева розкішніші. І хоч ми намагалися довести, що ошатність будинків залежить не від преференцій нашого уряду, а від менталітету ближчих до європейських зразків мешканців західних областей, а дороги — взагалі позиція спірна, бо Микола Азаров у «неналежному стані» шляхів звинуватив не тільки керівництво Луганщини, а й, цілком справедливо, Львівщини, образи на Київ, схоже, це не розвіяло.. Спасибі, не столиці приписали географічну ідею: Карпати облаштувати на Заході, а терикони на Сході...

Хто винен? Невістка. Хто невістка? Держава

У національному рейтингу Мінекономрозвитку за минулий рік Луганщина опинилася на останньому місці. Чому, якщо нам називають такі «підбадьорливі» цифри і перелічують факти зростання економічно-соціального стану за час перебування при владі нинішнього керівництва області? Невинне за суттю запитання викликало помітне роздратування господарів кабінетів, у котрих ми сподівалися «вибити» чесну, об'єктивну і, за ідеєю, самокритичну відповідь. Не сподобалося воно і голові ОДА Володимиру Пристюку, хоча, підготовлений помічниками до «кола нашого зацікавлення», він намагався це приховати.

Аутсайдерство краю для його першої особи — «незрозуміла картина»: «Я не можу збагнути критерії оцінки діяльності, за якими буквально за якихось три місяці регіон з 13-го місця скотився в кінець списку. До речі, про потенціал Луганщини свідчить той факт, що за показниками економічного розвитку ми посіли якраз високе, четверте, місце... А взагалі вважаю, що чинна методика має певні недоліки і не повною мірою відбиває справжню картину розвитку області. Також є об'єктивні причини, вирішення яких залежить не від регіону, а від держави. У нас їх більше, ніж досить. Однак така обставина чомусь не враховувалася...»

Володимир Миколайович має рацію. Об'єктивних причин справді багато, деяких з них ми торкалися вище. Це і масове закриття шахт, і згортання діяльності підприємств, зав'язаних на ВПК, і зона ризикованого землеробства, і природний брак води... Все це правда. Але хотіли б ми бачити керівника області, який би не скаржився на поважні обставини і брак розуміння та підтримки з боку держави, у котрої, до речі, також безліч об'єктивних причин простягати руки за кредитами МВФ. Принаймні під час поїздок по країні в рамках редакційного проекту «Регіон» нам таких «оригіналів» ще не траплялося. Однак скарги скаргами, а керівництво для того й призначено, щоб не по «ц. в.» до Києва їздити чи красиво приймати звідти гостей, а самостійно шукати вихід з лабіринту регіональних проблем. Держава, зрештою, не анекдотична невістка, котра винна у всьому і скрізь має встигнути: дороги прокласти, перинатальний центр збудувати, Сіверський Донець напоїти дніпровськими водами...

А що робить місцева владна команда, як ефективно використовує власні ресурси для максимального розвитку краю?

— Для мене особисто найважливіший напрям — це створення робочих місць, і тут у нас є певні зрушення. При обласній раді створили комунальне агентство із залучення інвестицій. Тут працюють молоді, енергійні фахівці, котрі допомагають малому і середньому бізнесу долати проблеми і знаходити потенційних партнерів та інвесторів. Звичайно, не чекаємо милостей від природи і в соціальній сфері. Сьогодні в області досить активно поширюється політика соціального партнерства. Вже підписано 9 угод про співдружність між потужними підприємствами та міськими громадами і ще 8 на виході. Наприклад, з компанією «Індустріальний союз Донбасу» офіційно домовлено про внесок у розвиток Алчевська 70 мільйонів гривень...

Одне слово, не сидимо склавши руки. Я знаю свій регіон, його можливості, ті процеси, що тут відбуваються, знаю людей, які працюють в області. Тому з таким рейтингом не погоджуюся. До речі, з першого дня моєї роботи на цій посаді сказав своїм підлеглим: жодної неправди в статистиці, жодного підтасування даних. Є у нас двадцять корів — двадцять показуйте. Приписки в мене не пройдуть...

Чесність — риса похвальна. Навіть шляхетна, тим паче у вітчизняному кліматі — це майже екзотика. Можливо, в цій номінації «Світанок країни» очолив би рейтинг правдивості влади, якби хтось здогадався, що є ще й така ефемерна «субстанція» у її звитяжній діяльності. Однак у цьому контексті не зовсім зрозуміла ідея з «піаром»: управління з питань внутрішньої політики і зв'язків з громадськістю ОДА оголосило конкурс для формування позитивного іміджу області у всеукраїнських масштабах: цікаво, це для поширення досвіду чесності чи для «примноження», наприклад, «поголів'я корів»? Бо правдивість — справа хороша, але на ринку цінностей влади цей товар вочевидь зіпсувався без попиту. А чим цифра справніша, тим надійніші ніжки під кріслом чиновника...

Луганчанин Василь Голобородько — живий класик української літератури.

«Східна брама»: заходь, хто хоче, винось, що можеш?

Сама «брама» розкинулася на 747 кілометрів: на Луганщині найдовший в Україні державний кордон з Російською Федерацією. Ця обставина також позначилася на специфіці регіону — менталітеті його прикордонних мешканців. Майже кожна тутешня сім'я має родичів по той бік «межі». Так склалося історично. А пунктів пропуску обмаль. Наприклад, по прямій дорозі до українсько-російського кордону від села Дякове можна добратися за 15 хвилин, а щоб перейти його офіційно, треба подолати 80 кілометрів. Сільський голова Олександр Бондаренко каже, що відкриття офіційних «дверей» тут просто необхідне: це одразу оживить село, запустить інфраструктуру, відкриє нові робочі місця. Російська сторона ще вісім років тому побудувала свій пункт поблизу Дякового, а українська лише обіцяє таке зробити: щоразу це питання порушується на зустрічах представників обох держав, але людям і досі доводиться витрачати зайві години на дорогу. Хоча начебто крига скресла, і недавно на найвищому рівні домовлено про відкриття одразу кількох пропускних пунктів у Луганській області. Люди справді втомилися від бар'єрів: буває, треба відвідати тяжко хворого родича або провести його в останню дорогу, а село в Ростовській області, яке видно навіть без бінокля з власного двору, — наче за морями синіми...

Хоча є й інша серйозна проблема. Браму, зачинену там, де не треба, легко долають ті, для кого вона за призначенням мала б бути глухою, — контрабандисти. І не завжди прикордонники тут «не сплять». У цьому пересвідчилися на власному досвіді, заблукавши в Міловому між двох держав. Знаменита вулиця «Дружби народів», до оскомини оспівана в матеріалах багатьох наших колег, виявилася слабким орієнтиром розмежування, і ми, не помітивши «територіальних ознак» на непоказній табличці з українського боку (несолідний стовпчик і напівстерта біла лінія біля бордюру тротуару: сама дорога, з'ясувалося, належить уже РФ — оце так дружба, як у класичному анекдоті!), опинилися в... порушниках державного кордону. Оскільки поводились, як удома, — сміливо ходили по «останніх метрах» рідної території, спілкувалися з мешканцями і навіть знімали їх на фотокамеру для газети, ошелешені нашим «нахабством» російські «погранци» запідозрили нас у шпигунстві. «Міжнародний скандал» ледве загасили з допомогою термінового зв'язку з Прикордонною службою України. А доки чекали на підтвердження нашої благонадійності, російські мисливці на «шпигунів з фотокамерою» зізналися: через пропускний пункт ходять у гості, а там, де ми «промишляли», пролягає «стежка контрабандистів». І якби ми поводилися непомітніше, могли б спокійно пронести якийсь «товар» у їхнє Черткове, чи, навпаки, щось винести звідти у Мілове. В принципі, для аборигенів, хоч це і заперечують офіційно, такий «транзитний коридор» — місце постійної праці.

Утім, контрабанда — ще півбіди. Ненадійність «східної брами» зачиняє перед нами ворота в Європу: адже крізь «дірки» у кордоні можуть легко проникати — і проникають — нелегальні мігранти з Азії. Занадто висока ціна за сумнівні переваги «вулиць Дружби» там, де має бути чітка демаркація та делімітація державних кордонів.

Щоб не знаходити попіл

*...На кострище
сходимося
Щоб позичити
іншим жар,
Але знаходимо попіл...*

У хрущобах Луганська, в районі з символічною назвою "Квартал пролетаріату Донбасу" мешкає живий класик української літератури, чудовий поет Василь Голобородько. Його написані верлібром вірші увійшли до антологій світової поезії. Творець слова-образу, дослідник казок, людина, котра своїм прикладом довела, що патріотизм — не географічне поняття. Земля, котра народжує Великих Українців, заслуговує кращої долі. Але... Кострища для жару іншим завжди обертаються попелом для себе. Якщо руйнувати цю схему, не менш злочинну, ніж «чорний» вугільний бізнес, даруйте за шаблон, щоденною працею, над «Світанком країни» зійде не захмарене сонце. Можливо, так буде. Мріяти не заборонено...

**Алла АНТІПОВА,
Людмила КОХАНЕЦЬ,
Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

**** Довідкові показники надано Державною службою статистики. Редакція «Голосу України» дякує за сприяння у підготовці статистичних даних.***

ВІСТІ З ЛУГАНЩИНИ

Соціальне партнерство: проблеми вирішуються разом

За годину спілкування з очільником міста Алчевська Володимиром Чубом фраза «Дякуючи фонду...» лунала кілька разів. Що ж це за фонд і за що йому так завдячує міська громада? З'ясувалося, що «Фонд розвитку міста Алчевська» — це приватна благодійна організація, яку ще п'ять років тому створила корпорація «Індустріальний союз Донбасу» угоди про соціальне партнерство між корпорацією, що є акціонером металургійного комбінату, і територіальною громадою, яку представляє Алчевська міська рада. Корпорація добровільно взяла на себе відповідальність за соціальний розвиток міста. Якщо говорити конкретно, то за п'ятирічку в розвиток громади території присутності корпорація вклала понад 50 млн. грн. Кошти, насамперед, були спрямовані на розвиток соціальної сфери, а найбільша увага зосереджена на проблемах житлово-комунальної сфери.

Поштовхом до створення такого фонду стала масштабна аварія суворої зими 2006 року. Тоді з ладу вийшла центральна тепломагістраль, і найбільш густонаселена частина міста, а це близько 60 тис. жителів, вісім шкіл та 13 дитсадків, залишилася без тепла. Майже місяць вся Україна допомагала ліквідовувати техногенну трагедію. Державі вона коштувала понад 26 млн. грн., але це далеко не повний кошторис. Велику частку фінансового і технічного навантаження добровільно взяла на себе корпорація «ІСД», відновлюючи об'єкти, що постраждали під час аварії. Пріоритетна допомога у виділенні коштів та матеріалів, зрозуміло, надавалася «Теплокомуненерго», однак поряд з цим вирішувались також проблеми міськводоканалу, ремонтувалися дахи тощо. В результаті стосунки було оформлено у вигляді угоди про соціальне партнерство між корпорацією і місцевою владою.

Слід зауважити, що Алчевська територіальна громада першою в області почала роботу в цьому напрямі й довела її значну результативність. Торік, зокрема, в рамках соціального партнерства на основі співфінансування з американським партнером було проведено термомодернізацію багатоповерхового житлового будинку. Зараз цей дім вважається взірцем, до якого будуть підводити решту житлового фонду. Цього року, згідно з умовою про соціальне партнерство, придбано автомобіль «швидкої допомоги», 10 мультимедійних комплексів для загальноосвітніх закладів, надано допомогу тролейбусному парку у придбанні матеріалів. Фонд також профінансував книжки про історію Алчевська. Варто зауважити, що у вересні минулого року з корпорацією підписано нову угоду, але нині вона вже має статус регіональної, бо цей документ підписало керівництво області. Ідеологом соціального партнерства в регіоні називають голову ОДА Володимира Пристюка.

Гарний приклад заразливий. Торік цілком добровільно до фонду звернулося кілька підприємств міста, що висловили бажання взяти участь у соціальному партнерстві. Зокрема, компанія «Аско» разом з корпорацією взялась облаштувати дитячий майданчик в одному з дворів. (До речі, сама корпорація обладнала вже 30 таких майданчиків.) Мережа магазинів «АТБ» добровільно профінансувала роботи з освітлення деяких районів Алчевська. На жаль, така добровільна робота не стала масовою. Директор приватного закладу «Фонд розвитку міста Алчевська» Ольга Ковкіна вважає, що не треба поспішати. Потрібен час, щоб малий та середній бізнес самі дійшли висновку, що соціальне партнерство дає реальну можливість інтенсивного розвитку соціальної сфери території.

Алла АНТІПОВА.

Сама «брама» розкинулася на 747 кілометрів: на Луганщині найдовший в Україні державний кордон з Російською Федерацією

З початку травня вугільними підприємствами України видобуто 3 201,3 тисячі тонн вугілля, що на 735,1 тисячі тонн (на 29,8%) перевищує плановий показник, *повідомляє прес–служба Міністерства енергетики та вугільної промисловості*

Лабораторії п'яти обласних інспекцій та Державного центру сертифікації та експертизи сільськогосподарської продукції отримають нове обладнання для проведення аналізів на вміст пестицидів і мікотоксинів у зерні, *повідомив голова Держсільгоспінспекції Сергій ТРИГУБЕНКО*

Думка з місць: влада без грошей — не влада!

Дніпрорудне: містечко районного масштабу і зовсім не з містечковим характером

САМОВРЯДУВАННЯ

Будь-яке відрядження — це свіжі враження. Ось наче їздив не раз повз Дніпрорудне, а цього разу автобусик після райцентру Василівки завернув на село Скельки і на під'їзді до кінцевого пункту поїздки, хочеш—не хочеш, а зачепився поглядом за міське кладовище. Коли оцінювати цивілізованість, як це робиться в Європі, ставленням до померлих, то можна впевнено сказати, що в Дніпрорудному рівень цивілізації значно вищий, ніж у більшості райцентрів, а може, й у самому Запоріжжі. Бо кладовище тут у зразковому стані.

Спасибі доброму спонсору. І ще раз дякую...

Ну що ж, перші враження — позитивні. Хоча про майже 20-тисячне містечко багато чого кажуть і не завжди хороше. Особливо розмови активізувалися, коли 19 лютого місто на майже дві доби опинилося без води. А до того місцеві канали телебачення показали кілька репортажів, в яких дніпрорудненці ледь не масовим порядком відмовляються від послуг місцевих тепломереж і переходять на індивідуальне опалення.

Поки ходив містечком у сім вулиць і чотири квартали (є й п'ятий, але він майже злитий із сусіднім селом Балки), то помітив, що не все тут так трагічно. Так, видно, що в квартирах є індивідуальні газові котли, але таких не дуже багато. Так, у місті на великому пагорбі, з якого наче терасами спускаються будинки, схоже, дощова вода стікає вниз асфальтованими тротуарами, від чого ті за 4—5 десятиліть експлуатації краще не стануть. І ще одне «так»: як майже скрізь у подібних містечках, все життя тут вирує навколо місцевого ринку — нічим не кращого і не гіршого за райони того самого Запоріжжя. А ось і перше «не так» — оті сім вулиць у достатньо хорошому стані. Може, тому, що в середньому кількість позашляховиків на одну «автомобільну душу» в гірничому Дніпрорудному вище, ніж навіть в обласному центрі?

НАША ДОВІДКА

Місто Дніпрорудне Василівського району Запорізької області. Засноване в 1961 році як селище Дружба для розробників Білозерського залізорудного району. У 1963 році перейменоване у Дніпроград, а наступного — в смт Дніпрорудне. З 1970 року — місто. Населення — 19,5 тисячі (до речі, в райцентрі Василівка проживає 14,5 тисячі жителів).

Про чистоту, так і взагалі годі й казати! Діло було перед Великоднем — і ледь не за відомим в радянські часи «ініціативним методом», коли, напевно, житлокомунгоспівці міста — всі разом буквально прочісували вулиці, сквери і тротуари і тут же завантажували сміття на вантажівки. Через те містечко загалом мало вигляд прибраний і доглянутий.

Поділився враженнями із дніпрорудненським міським головою Євгеном Матвєєвим **(на знімку)**. «Ага, значить і вас спокусили словами, що місто в занепаді? — посміхається він. — Було й таке. Сім років тому, коли мене вперше обрали міським головою, у місті не було ні освітлення, ні доріг, яким нормально можна було їхати. Через те, власне, я тоді ще зовсім молодий директор ТОВ «Моліс» і був фактично відряджений керівниками промислових підприємств, щоб якось підняти місто. Тут можна похвалитися успіхами, а можна і треба подякувати перш за все керівництву базового підприємства, заради якого в 1961 році тоді ще гірниче селище й почали будувати. Мова — про Запорізький залізорудний комбінат (ЗЗРК). Який, окрім того, що несе повне податкове навантаження, наповнюючи бюджети всіх рівнів, не цурається міста і надає йому значну допомогу. Через те і я, як міський голова, сьогодні можу відрапортувати про певні успіхи в роботі.

А вони, ті успіхи, такі — це вже ми зі слів Є. Матвєєва їх передамо. Минулого року на всі 100 відсотків реконструйовано тепломережі. Про що саме мова? За генпланом Дніпрорудне мало стати базовим для працівників не лише Запорізького залізорудного комбінату, а й для марганцевих шахт Степногірська і навіть для енергетиків Запорізької ТЕС і АЕС. Але плани змінилися — і розрахована на 120 тисяч населення місто зупинилося на позначці у 20 тисяч. Тобто дві збудовані котельні працювали на менше як на 20% потужності. Через те й вартість тепла у Дніпрорудному виявилася надвисокою. Тепер не тільки працює одна котельня — для цього довелося прокласти потужні теплотраси, якими були з'єднані всі мікрорайони міста, а й її нова комп'ютерна начинка, яка дає змогу активно реагувати на зміни температури навколишнього повітря. Як результат — опалювальний сезон пройдено без аварій і практично без скарг мешканців квартир. До того ж зекономлено природний газ й істотно скоротилися витрати електроенергії.

«Сьогодні ми, мабуть, єдине місто в Україні, — каже Євген Матвєєв, — яке вже вісім місяців обстоює в Національній комісії регулювання електроенергетики зменшення тарифу на тепло. Сподіваюся, що цього року ми це завдання виконаємо».

Підступні струми Фуко

Однак той, хто побачив у Дніпрорудному якийсь оазис в системі до краю зношеного українського ЖКГ, то, звичайно, поспішив. Бо проблеми є, і їх більш ніж достатньо. Оті жіночки, які

ретельно прибирали вулиці та сквери міста, більш ніж великого свята чекають заробітної платні... Захисна, а точніше берегоукріплююча лісосмуга з акацій, яка відділяє Дніпрорудний від Дніпра, і начебто перетворена сьогодні в Національний парк, вимагає рук, грошей і турботи. Чи хоча б теж захисту — вже від лісових пожеж, через які низ майже всіх дерев має вигляд недопалків...

Ще однією проблемою є те, що міським комунікаціям вже майже 50 років. До того ж водозабезпечення міста здійснюється за 20 кілометрів. Свого часу геологи, які шукали руду, знайшли на глибині 150 метрів водяний пласт, і ось вже 42 роки звідти Дніпрорудному качають воду. Подача її цілодобова — без якихось графіків, а ось стосовно централізованого гарячого водопостачання, то цього блага цивілізації в місті вже давно немає. Власне, це вимушена «мода» багатьох маленьких містечок, жителі яких відмовляються від дорогої і дуже неякісної послуги і масово переходять на індивідуальні водонагрівачі. Тим часом і холодне водозабезпечення в Дніпрорудному простим не назвеш. Бо відбувається подача води у дуже агресивному середовищі. Особливу небезпеку становлять усі поперечні комунікації, і, зокрема, ЛЕП, яких тут — від двох електростанцій в Енергодарі, більш ніж достатньо. Пролягаючи над трубами водогону, вони наводять в металі т. зв. вихрові струми (струми Фуко), а це призводить до посиленої корозії металу. Лютнева аварія дніпрорудненського водогону була однією із багатьох останнім часом, просто цього разу порив стався під височенним залізничним насипом, і щоб його ліквідувати, довелося робити обвідний трубопровід. Витратили на це, як вже згадувалося, — дві доби. Через те у планах міської влади на поточний рік — заміна 3,5-кілометрової, найпроблемнішої, ділянки сталевих труб пластиковими. Гроші виділяються всім миром — і обласно, і районом, і тим же ЗЗРК (куди без нього подітися). До того ж як альтернативне джерело водопостачання буде використовуватися Дніпро, до якого від найближчої міської забудови півкілометра відстані.

Те саме стосується й очисних споруд, які капітально відремонтовані (знову ж, спасибі комбінату), і тепер постало питання заміни на пластик вже міських водокомунікацій. А поки взялися за ремонт (знову ж всіх 100 відсотків!) внутрішньоквартальних доріг. Як каже міський голова, «тут би були гроші — з усіх можливих джерел, і ми їх всі не лише освоїмо, а й відзвітуємо будь-якій перевіряючий комісії. Може, через те нам і йдуть назустріч, що ми не зловживаємо довірою і по-господарськи використовуємо виділені кошти».

Реформа або є, або її заговорять

Щодо проблем, то чи не головна із них для багатьох невеликих міст Запорізької області — безробіття офіційне і безробіття приховане, здається, для Дніпрорудного не така й болюча. Із тієї інформації, яку вдалося отримати, офіційно в місті трохи більше 400 безробітних. Тобто на тлі Оріхова чи Токмака тут взагалі все цілком пристойно. Бо працює базове підприємство — ЗЗРК і працює той же «Моліс». Однак є й два підприємства, які, коли говорити кабінетною мовою, «економічно неактивні». Це завод будівельно-оздоблювальних машин і завод залізобетонних конструкцій. І коли величні споруди на другому боці балки біля Дніпрорудного пусткою нависають над містом, то це не додає і городянам, і гостям міста доброго настрою. Бо саме так ілюстрованими люди, на жаль, бачать сьогодні наші «реформи».

У місті працюють дві лікарні: філіал районної — зі стаціонаром на 160 ліжок і стоматологічна. Перша теж певним чином потрапила під реформи, а коли точніше — під вимушену «оптимізацію». З низки причин у Дніпрорудному виникла проблема із заповненням вакансій — акушерів-гінекологів, тому її вирішили радикально: пологове відділення зараз є тільки у райцентрі Василівці. Водночас має місце певний «бартер» — інфекційне відділення райлікарні діє саме у Дніпрорудному. Крім того, тут, у місті гірників ще з 1998 року працює міжрайонний ортопедично-травматологічний центр, яким завідує головлікар Дніпрорудненської міської лікарні Юрій Абросімов. Зовсім недавно він отримав звання заслуженого лікаря України. У розмові з Юрієм Юрійовичем дізнався, що тільки останнім часом проведено ремонти хірургічного блоку лікарні, реанімаційного та інфекційного відділень. Увесь медичний заклад переведено на опалення від індивідуальної газової котельні.

НАША ДОВІДКА

У Дніпрорудному працює гімназія «Софія», три школи (майже 2,5 тисячі учнів), технікум і професійний ліцей. Діють п'ять дитсадків, ще три в резерві — використовуються як класи початкової школи. Працює дві лікарні — філіал Центральної районної і стоматологічна. У місті є Палац культури гірників і бібліотека. Окрім ЗЗРК, економічно активним підприємством є сироварне підприємство ТОВ «Моліс».

У розмові вже з міським головою повернулися до теми індивідуального опалення, але в квартирах городян. «Ще в 2006 році, як тільки-но став міським головою, — розповідає Євген Матвєєв, — рішуче взявся за агітацію про перехід на таке опалення. Однак у листопаді 2007-го Кабінет Міністрів України, до речі, цілком логічно, встановив обмеження: або будинок переходить повністю, або ніхто не матиме дозволу на індивідуальне опалення. Адже і справді: відбувається розбалансування системи, і страждає як споживач, так і виробник енергії. Ми пішли трохи далі — й даємо дозвіл на перехід не будинку, а житлово-будівельному кооперативу (ЖБК) або товариству співвласників багатоквартирних будинків (ТСББ). У місті вже шість ТСББ і три ЖБК».

— Була б моя воля, — важко зітхнув міський голова, — я б політику «ні війни — ні миру» давно припинив. Мають бути чітко встановлені етапи впровадження ТСББ — по роках і місяцях, з подальшим жорстким контролем виконання. А ще із, зрозуміло, цілюю системою державної підтримки ретельно виписаних, наприклад, зобов'язань місцевої влади тощо. Адже сподіватися, що десь, колись і якось органи місцевого самоврядування знайдуть гроші на ТСББ, як на мене, непродуктивно. Стосовно того, що є сьогодні, то ми всім ЖБК і ТСББ пообіцяли посильну підтримку і її забезпечуємо. У місті протягом останніх п'яти років, наприклад, відремонтовано 45% дахів. Той же перехід на пластикові комунікації — це теж наша посильна допомога. Тому буквально сьогодні в міськраді з'явилася нова заява на створення вже сьомого ТСББ в місті.

«І взагалі, — підсумовує Євген Матвєєв, — в питанні реформування житлового комунального господарства дуже корисно вивчати зарубіжний досвід. Ось візьмімо, наприклад, Польщу. Там на збір і утилізацію сміття подивилися, як на справу державної ваги. І відповідним чином вирішили її по всій країні — у кожному населеному пункті. У нас теж є всі можливості це зробити — не сподіваючись на, скажемо прямо, перевантажене найрізноманітнішими завданнями місцеве самоврядування. Бо до питань формування його бюджету потрібно давно повернутися обличчям — щоб, зрештою, міста могли самостійно братися за свої проблеми. Адже не відкрию Америки, коли скажу: влада без грошей — не влада!».

Як там з цього приводу класик казав: «Абсолютно точне визначення»! І не посперечаєшся...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Дніпрорудне—Запоріжжя.

СПОРТ

Подвійний успіх

Стрибки у воду. Ейндховен (Нідерланди). Чемпіонат Європи.

Чоловіки. Трамплін, 1 м. 1. Ілля Кваша (Україна). 2. Євген Кузнєцов (Росія). 3. Матьє Россе (Франція).

Жінки. Вишка, 10 м. 1. Юлія Прокопчук (Україна). 2. Ноємі Баткі (Італія). 3. Марія Кірьо (Німеччина).

Англійський призов

Футбол. Новопризначений тренер збірної Англії, суперника української команди в групі D, **Рой Годжсон** оголосив список з 23 футболістів, які братимуть участь у Євро-2012.

Воротарі — Джо Гарт («Манчестер Сіті»), Джон Радді («Норвіч»), Роберт Грін («Вест Гем»); **оборонці** — Джолеон Лескотт («Манчестер Сіті»), Філ Джонс («Манчестер Юнайтед»), Ешлі Коул, Гарі Кегілл, Джон Террі (усі — «Челсі»), Лейтон Бейнс («Евертон»), Глен Джонсон («Ліверпуль»); **півоборонці** — Френк Лемпард («Челсі»), Гарет Беррі, Джеймс Мілнер (обидва — «Манчестер Сіті»), Ешлі Янг («Манчестер Юнайтед»), Скотт Паркер («Тоттенгем»), Стівен Джеррард, Стюарт Даунінг (обидва — «Ліверпуль»), Алекс Окслейд-Чемберлен, Тео Волкотт (обидва — «Арсенал»); **нападники** — Вейн Руні, Денні Велбек (обидва — «Манчестер Юнайтед»), Енді Керролл («Ліверпуль»), Джермейн Дефо («Тоттенгем»).

Чемпіонські традиції буковинців

XI чемпіонат України серед ВНЗ з футболу. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».** Фінальна частина. Тернопіль. Міський стадіон.

16 травня. «Зооветакадемія» (Харків) — «Університет» (Чернівці). 1:3. «Тернопіль-педуніверситет» — КЕІ КНЕУ (Сімферополь). 6:0.

17 травня. Матч за **3-є місце.** «Зооветакадемія» — КЕІ КНЕУ. 3:0.

Фінал. «Тернопіль-педуніверситет» — «Університет» 2:2 (пенальті — 6:7).

Як бачимо, рідні стіни не допомогли тернопільським студентам. Але журитися їм не варто, адже і срібні медалі — відмінне досягнення для цієї стабільної команди, котра позаторік виграла чемпіонат Європи.

А для буковинців це вже третій чемпіонський титул. У їхньому складі виступає чимало вправних виконавців. Зокрема, воротар Юрій Бахтіяров — чемпіон Всесвітньої універсіади-2009 у складі збірної України.

Команду «Університет» до чемпіонської гавані привів досвідчений і авторитетний тренер Микола Осадець. Варто зазначити, що в Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича (ректор — доктор фізико-математичних наук, професор Степан Мельничук) фізкультура і спорт у великій пошані. А футбол особливо популярний.

Дніпрорудне мало стати базовим для працівників не лише Запорізького залізорудного комбінату, а й для марганцевих шахт Степногірська

Цифри зростають. А квадратні метри?

БУДІВНИЦТВО

Ще не так давно показники будівельної галузі суттєво псували загальну позитивну статистику Хмельниччини. І от за підсумками роботи в першому кварталі виконано будівельних робіт майже на 120 мільйонів гривень. Торішні цифри перевищені на 12 відсотків. За цим показником у рейтинговій оцінці Хмельниччина зайняла четверте місце серед регіонів країни. Формально цифрами можна втішитись. Але до справжнього прориву в галузі ще далеко.

Виручають промислові об'єкти

Майже весь минулий рік йшли з відставанням. І лише в останньому кварталі вдалось не тільки дістатися до планових показників, а ще й перевищити їх, виконавши робіт на 737 мільйонів гривень. Але, якщо розглянути за об'єктами, стане зрозумілим, що виручили здебільшого великі промислові споруди. До них, приміром, увійшли нові лінії на Кам'янець-Подільському цементному заводі, м'ясний цех у Дунаївцях, приміщення для птахофабрики в Гуменцях. Додали до показників і кілька новозбудованих тваринницьких ферм. Своєрідним ривком стало спорудження ділянки Чернелівського водогону — об'єкта надзвичайно важливого для обласного центру, але на фінансування якого чекали з добрий десяток літ.

Трохи перепало з бюджету і на завершення довгобудів соціальних об'єктів, серед яких кілька поліклінік, шкіл та дитячих садків. Та й у першому кварталі нинішнього року темпів намагалися не зменшувати: вже збудовано майже на 120 мільйонів гривень. Темпи зростання становили понад дванадцять відсотків, проти менше трьох — по країні.

Усе це зовсім не означає, що галузь велетенськими кроками йде вперед. Скажімо, понад половину загального обсягу виконано підприємствами обласного центру. Ще 36 відсотків перепало на будівельників Кам'янця-Подільського та району, Нетішина, Шепетівки та Волочиська. Одне слово, карта новобудов має доволі скромний вигляд. Натомість куди більше тих позначок, де значаться довгобуди та незавершені об'єкти. Таких в області понад півтисячі. Окремі з них уже навіть встигли перейти в розряд аварійних, а тому майбутня доля в них доволі сумнівна. А все — через серйозний брак коштів.

Без фінансування квартир не буде

Та найбільше від цього потерпає житлове будівництво. Після квартирного буму на цьому ринку вже кілька років поспіль якщо не повне затишшя, то серйозний спад. Торік в області було здано 298 тисяч квадратних метрів житла. Але виконання цього завдання давалося так важко,

що вже на нинішній рік хотіли зменшити цифру до 250 тисяч. Однак у столиці вирішили, що негоже йти з мінусовими показниками, тому до торішніх даних додали ще й невеличкий приріст. Та чи вдасться виконати це завдання, поки сказати важко. І не тому, що будівельники не готові до великих обсягів робіт. Просто на це не вистачає коштів. Усі джерела фінансування обміліли.

Два роки тому в області було прийнято програму доступного житла. Тоді кількість людей, які перебували на квартирному обліку, перевищила 51 тисячу осіб. Однак програма була розрахована на те, що за умови забезпечення достатніми фінансовими ресурсами з бюджетів усіх рівнів, впровадження нових механізмів пільгового іпотечного кредитування та запровадження нових фінансово-кредитних механізмів дозволить забезпечити житлом близько двох із половиною тисяч сімей. Зрозуміло, що насамперед йшлося переважно про пільговиків і тих, хто мав право скористатись програмою «Доступне житло». А решта безхатьків мала би подбати про свої квадратні метри самостійно, чи то збудувавши власний дім, чи то купивши квартиру. Але тут усе й загальмувалось.

Назбирати грошей на нове житло із зарплати виявилось завданням нереальним. А взяти банківський кредит на купівлю квартири — неможливо. Тим часом навіть пом'якшені умови програми «Доступне житло» передбачають, що 70 відсотків фінансування здійснюється саме за рахунок майбутніх новоселів. Але програми є, а кредитів як не було, так і немає.

Начальник управління регіонального розвитку та містобудування Віра Бригадир звернулася до будівельників краю із проханням терміново переглянути проекти будівництва, зосередившись в основному на одно- та двокімнатних квартирах.

Будівельники стверджують: оптимальні за нинішніх умов відсотки під житлове кредитування мають становити не більше 12. Але зараз вони вдвічі вищі. Мало того, час від часу банки взагалі припиняють видавати гроші під такі замовлення. І що в результаті?

У роки активного будівництва житла майже половина новобудов кредитувалася банками. Тепер цей показник скоротився удесятеро. Він, неначе якір, тримає житлові квадратні метри на мілині.

— Підприємства асоціації «Регіональне будівництво Хмельниччини» готові хоч сьогодні приступати до роботи — є всі ресурси. На жаль, окрім найважливішого — фінансового, — зауважив на зустрічі з колегами голова асоціації, генеральний директор підприємства «Хмельницькзалізобетон» Анатолій Корбут. — Скажімо, відповідно до програми доступного житла в обласному центрі розроблено проектно-кошторисну документацію на спорудження першої черги будинку на сім тисяч квадратних метрів. Виділено майданчик, складені списки майбутніх власників, будівельники стоять на старті, але... Де гарантія, що до кінця року держава виділить обіцяних 30 відсотків від вартості проекту?

За словами досвідченого фахівця, цьогорічне загальнодержавне фінансування зганої програми передбачає двісті мільйонів гривень. Із цього на область мало би перепасти близько шести мільйонів. Але вже тепер доходять чутки, що цифра може бути скорочена до півтора мільйона.

Копати котлован за таких умов — наражатись на проблеми нового довгобуду, а з ним — нових боргів. Хто відважиться на таке?

ФАКТ

Охочих викупити трикімнатні квартири навіть за пільговою програмою «Доступне житло» стає дедалі менше. Для отримання банківського кредиту під житло потрібно мати щомісячні доходи хоча б у п'ять тисяч гривень, а середньостатистичний показник доходів хмельничан ледь добігає до половини цієї суми.

На ринку житло дешевшає, а вартість будівництва зростає

До початку будівельної кризи на ринку нерухомості діяло таке правило: житло вигідніше будувати самому, ніж купувати. Тепер тенденції інші. Вартість квадратних метрів на ринку продажів дійшла до мінімальної. А охочих закладати перший камінь у фундамент нового будинку дедалі менше — надто дороге задоволення.

Складається враження, що немає жодної складової у собівартості нового дому, котра б стрімко не пішли вгору. За таких темпів практично неможливо втриматись у рамках від 4,2 до 4,9 тисячі гривень за квадратний метр у новобудові, як того вимагають урядовці. Збільшення вартості матеріалів, енергоносіїв, зростання заробітної плати — все це обов'язковим «фундаментом» лягає в кожен метр житла. Але будівельники не відкидають і того факту, що для здешевлення новобудов сама галузь потребує серйозної модернізації. У різних компаніях називають свої цифри, але їх можна привести до спільного знаменника: зношеність основних засобів виробництва сягнула 70—80 відсотків. З такою технікою швидко, якісно, а головне — дешево не збудуєш. Та й про зниження матеріалоємності доводиться замислюватися дедалі частіше.

Але про які новітні технології на місцях можна вести мову, коли з'ясовується, що в області немає підприємства, котре могло б виготовляти, скажімо, такий матеріал, як газобетон, чи й просто силікатну цеглу.

Про виробництво останнього залишились хіба що спогади та частина корпусів славутського заводу, котрий свого часу успішно постачав силікатну цеглу на новобудови краю. Відновити виробництво можна, але... на все це знову потрібні кошти.

Як і будь-яка галузь економіки, будівництво потерпає без вагомих інвестицій. Галузь підтримується на плаву здебільшого завдяки капіталовкладенням у нові промислові та сільськогосподарські об'єкти. А от охочих інвестувати кошти в нові квартири зовсім небагато. Цей ринок перестав приносити шалені надприбутки. Але зовсім не через те, що попиту на квартири немає. Просто спроможних купити навіть недороге житло стало менше.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Мал. **Миколи КАПУСТИ.**

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8 під'їзд, пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 08.12.2011 по справі № 5023/9556/11 визнано банкрутом фізичну особу-підприємця Тертишнікова Станіслава Володимировича, код, 2298800016, адреса: вул. Блюхера, 13В, кв. 60, м. Харків, 61168. Ліквідатор Погоріла О. І. (ухвала від 17.04.2012), ліц. АВ № 547752 від 07.09.2010, пошт. адреса: а/с 4589, м. Харків, 61022, тел. 067-719-80-55. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати публікації.

Господарський суд Вінницької області, 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, постановою по справі № 15/21/2012/5003 від 26.04.2012 року визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Пістолькорса Сергія Борисовича (21000, Вінницька область, м. Вінниця, вул. Острозького, буд. 55, кв. 20, р/р 2600720101001 у ВФ АБ "Київська Русь" у м. Вінниці, МФО 302805, ідентифікаційний номер 1953604759) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сіроша Олега Миколайовича (ліцензія серії АВ № 547872 від 17.11.2010 року, адреса: 21000, м. Вінниця, вул. Келецька, буд. 92, кв. 48). Строк для пред'явлення кредиторами вимог складає два місці з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157) від 10 травня 2012 року у справі №5006/27/49б/2012, Товариство з обмеженою відповідальністю "Група компаній "Анкор", адреса: 83005, Україна, м. Донецьк, вул. Купріна, б.23, ЄДРПОУ 35293019, визнано банкрутом у відповідності до ст.51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 12 місяців до 10.05.2013 року.

Ліквідатором банкрута призначено ліцензованого арбітражного керуючого Поліщука Андрія Павловича, ліцензія АВ № 499048 від 26.11.2009 року, який проживає за адресою: 03062, м. Київ, вул.Чистяківська, буд. 12, кв. 99. Заяви кредиторів банкрута приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення в порядку визначеному діючим законодавством України.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 12.03.2012р. порушено справу № 5006/27/26б/2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Донметпром" (Донецька область м. Торез, пр-т. Гагаріна, 25/24, ЄДРПОУ 30775565; р/р 26006053604448 у Краматорській філії ПАТ КБ "Приватбанк" МФО 335548), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Ухвалою від 07.05.2012р. по справі № 5006/27/26б/2012 введено процедуру розпорядження майном боржника, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Несвіт Людмилу Пилипівну (ліцензія серії АВ № 566940, адреса: 83056, м. Донецьк, вул. Матетової, 8/2).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

Біди маленького непосиди

НА ПЕДРАДУ

У Таврійському ліцеї мистецтв — одному з найкращих навчальних закладів гуманітарного профілю — батьки першачків мають намір перевести своїх дітей до інших шкіл. Ви не повірите, усе це — через одного малюка!

Прийшов і переміг

Славко (ім'я змінено. — **Авт.**) восени минулого року прийшов і переміг, налаштувавши проти себе і ровесників, і педагогів з батьками.

— Хлопчик не дає проводити уроки, знущається з ровесників — в їдальні, наприклад, може плюнути в тарілку дитині, з якою посварився. Може посеред уроку без дозволу вийти із класу. І ніхто йому не указ. Наш класний керівник Людмила Федорівна намагалася його виховувати, з батьками не раз спілкувалася, але це закінчилося для досвідченого, шанованого педагога серцевим нападом. На батьківських зборах кілька разів просили директора й міське управління освіти перевести в іншу школу Славка. Але щораз одержуємо відповідь, що це можливо тільки за згодою його батьків. А ті не хочуть переведення — кажуть, що це порушує їхні права. А як же права інших дітей? — запитує Альона Єнер, мати першокласниці.

«Вчитися до останньої краплі крові»

Малюк — не монстр. У нього нормальна люб'ляча родина, яка хіба що занадто балує синочка. Хлопчик розвинений добре, і біда в нього одна — надто рухливий, не може зосередитися, часом піддається нападам невмотивованої агресії. Із цими недоліками педагоги впоратися не можуть, а батьки не хочуть, і в цьому корінь усіх проблем. — У Славка проявляються всі ознаки гіперактивності.

Дитина потребує особливого підходу, і я пропонувала батькам або навчати його вдома, або перевести до другого класу — добре, що з розумовими здібностями у нього повний порядок. Батько Славка мені прямо заявив: «Син хоче вчитися в ліцеї, і вчитиметься тут до останньої краплі крові», — розповіла директор ліцею Олександра Альохіна.

Від проблеми не сховаєшся

Показово, що в протистоянні учнівського колективу, педагогів і непосиди освітянське відомство цілком на його боці.

— Гіперактивність — не хвороба. До таких дітей потрібно знаходити індивідуальний підхід. Якщо ж розвиток гіперактивності дійшло до стадії психічного розладу, то висновок про це може зробити не дирекція навчального закладу, а психолого-медико-педагогічна комісія. Однак проходити її чи ні, вирішують тільки батьки дитини. Найчастіше вони відмовляються, — пояснює головний фахівець відділу шкіл міського управління освіти Тетяна Стасюніна.

В Україні для таких малят у порядку експерименту створюються окремі групи в дошкільних закладах. Однак у херсонських садках їх немає, тому що скупчення маленьких «вихрів» — додаткові турботи і нервування для педагогів. Але вчені вважають, що рано чи пізно суспільство змушене буде впритул підійти до розв'язання проблеми. Адже темп життя зростає й разом з ним «прискорюються» діти. Їх з кожним роком стає дедалі більше, і не реагувати на це — означає уподібнюватися страусові.

Висновок напрошується банальний: треба вчити малят контролювати свою поведінку. Оскільки лікарі стверджують, що гіперактивність «переростають», отже, варто лише трохи допомогти дітворі це зробити, а не відмахуватися від них посиланнями на те, що про непосид «у законах нічого не згадується».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

ДОВІДКОВО

Гіперактивність — стан, за якого активність і збудження людини перебувають вище від середньої норми. У разі, якщо гіперактивність є проблемою для інших, її трактують як психічний розлад. Симптоми гіперактивності починають проявлятися в дитини з двох-трьох років, і часом супроводжуються порушенням сну, енурезом, нездатністю довго зосереджуватися на предметі, зниженням уваги.

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

«У середині XIX століття німецький лікар-психоневролог Генріх Хоффман першим описав надмірно рухливу дитину й дав їй прізвисько «Непосида Філ». З вісімдесятих років XX століття стан надмірної рухливості почали виділяти як самостійне захворювання. За даними різних досліджень, таких малюків від 2,2 до 18 відсотків. Відомо, що діти, котрі страждають на синдром порушення уваги з гіперактивністю (СПУГ), входять до групи ризику з розвитку алкоголізму та наркоманії. СПУГ зустрічається у хлопчиків у чотири-п'ять разів частіше, ніж у дівчаток. Радує, що частина гіперактивних дітей «переростають» своє захворювання в підлітковому віці».

Леонід ЧУТКО, доктор медичних наук, професор.

Дати по руках здирникам мають батьки

РЕЗОНАНС

У «Голосі України» за 27.04.12 опубліковано листа С. Миронова з Миколаєва про побори в школах. Держава, згоден, цілком «довірила» усі справи (ремонти, умеблювання, вікна-двері, сантехніка...) батькам. До яких пір? — насміюся запитати у можновладців.

Я з жахом уявляю, скільки доведеться внести благодійних внесків школі. Донині нарівні з іншими батьками утримував ясельки та дитячий садок. Протягом п'яти років з нас щомісяця вимагали гроші: то до фонду закладу, то для потреб групи, то на фарби, альбоми, олівці, пластилін, пензлики... Одне слово, щорічно у вересні давали список на двох сторінках у клітинку рядок у рядок. Здавали навіть до фонду завідувачки! Ми купували шафи й полиці, бачки в туалетах, оплачували сантехроботи, фарбували, клеїли, білили... І це при зарплатах від 800—1200 гривень. Ми підрахували: здавали в середньому по дві тисячі гривень на рік. Плюс вартість ремонтних робіт. У групі 25 дітей. А тільки в нашому дитсадку шість груп. Множимо й отримуємо 300 тисяч. У місті, до речі, 13 дошкільних закладів (колись був 31), в них по 6—10 груп. Ось така арифметика.

Добре влаштувалася держава!

Юрій СКЕДНИС.
Шостка
Сумської області.

Від ведучого. ***В Україні функціонує понад 15 тисяч дошкільних закладів, з них — 6600 — у містах. Візьмімо міського середню чисельність міського дитсадка (150 малят), помножимо на середню річну суму поборів (2500 грн.) і на 6600 дитсадків одержимо 2,5 млрд. грн., які йдуть «наліво». Держава самоусунулася від контролю над витратою так званої добровільної спонсорської допомоги, переклавши турботу про дітей на батьків. Але й вони, запевняю вас, стоять осторонь від грошових потоків, що проходять через брудні руки справжніх розпорядників фондами. До яких пір? — запитує читач Ю. Скеднис. Доти, поки наївні батьки-добродійники дозволятимуть обдурювати себе й годувати ненаситних, амормальних здирників від освіти та їх покровителів.***

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЩО НА ОБІД?

Кожному школяреві — по яблуку

Яблуневі сади колись були чи не біля кожної сільської школи. Заклад мав ще й приміщення для зберігання врожаю. Більшість сучасних дітей цього не знають.

...Доглянутий яблуневий сад побачила в Гуківській ЗОШ на Хмельниччині. З ініціативи колишнього директора Степана Герчака насадили щепи, які швидко заплодоносили, а міжряддя заповнили капустяними грядками. В їдальні юні гуківчани ласували плодами із шкільного саду та городу. Степан Петрович пішов на підвищення в іншу область, а його традиції колектив, керований нині Ольгою Чорнюк, береже й розвиває.

Дієтологи наполягають, аби до сніданку учня обов'язково входили каші, макарони, свіжі овочі, фрукти, особливо яблука.

...У кінці зими та навесні влада Донеччини подбала, щоб учні щодня безплатно отримували яблука. Вітчизняні. Регіональна акція охопила 400 тисяч школярів, на що пішло сім мільйонів гривень з бюджету області. Іншим областям, певно, забракло коштів?!

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

Пропаганда насилля за державні кошти?

ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

Торік на замовлення Державного комітету телебачення та радіомовлення України за програмою «Українська книга» випущено збірку віршів та розповідей «Ефіопія» Сергія Жадана. У квітні 2012-го через методкабінет управління освіти, за кошти Міністерства освіти, молоді та спорту видання завезено до шкільних бібліотек міста Ровеньки.

С. Жадан зазначив в одному з віршів: «В дитинстві ми читали його книжки, можливо, тому і виросли такими злими». Якими ж виростуть наші діти після того, як прочитають твори С. Жадана? Що в його поезії доброго і позитивного? Ненормативна лексика, яку поет використовує немов хуліган, чи те, що ПІДГЛЕДІВ, як «птахи... клекотіли... і с-ли, с-ли, с-ли на ці чортові помідори»?! Чи те, що ПІДСЛУХАВ, як мама звертається до сина: «Ти, сука, весь клей винюхав, обої нічим приклеїти»?

Які СЕКРЕТИ розкриває нашим дітям поет? Про те, що зараз «можна буде купити на ринку хліб і набої для калаша», про те, як треба поводитися на поминках: «Хтось побіг за шампанським для жінок. Хтось намагався підкотитись до вдови і питався, чи є в неї хлопець. Хтось побив молодого поета, який писав патріотичні сонети. Той лежав на підлозі, облитий шампанським і сльозами вдови. І перш ніж вдова устигла викликати наряд, вони били посуд і друкарську машинку покійного»?

Автор з пафосом стверджує, що «в наш час зникло саме поняття християнської етики».

А що зробив нав'язаний школі поет, щоб її відродити? Талановито, визнаємо, описав малокультурних цинічних співгромадян. А що повчального та патріотичного підслухав, підгледів і поділився тим з дітьми? Хіба що, як поводитися, кинувши школу і сім'ю: купити в аптеці два флакони спирту і тоді буде весело, «атмосфера буде просякнута пристрастю, вином та небезпекою», а життя «безкінечним і солодким, як безкоштовна карамель». Де взяти гроші? Можна «пограбувати кіоск із тютюном», можна «бомбанути якогось комерсанта — забрати мобільники...», можна поїхати в Ялту, «аби збути анашу». Чим не інструкція для неповнолітніх «романтиків»?

Не знаю, як автор «Ефіопії» докричався до Міносвіти, що розпорядилося розповсюдити книжку по дитячих бібліотеках, але чи потрібно їм те зло, яке поет пропагує — питання не риторичне.

Вважаю, чиновників, які сприяли, щоб ці «інструкції» були доставлені у дитячі бібліотеки, треба притягти до відповідальності за пропаганду насилля серед дітей.

Микола ГЕТЬМАН,
директор Ясенівської гімназії-2.
Ровеньки
Луганської області.

КОМЕНТАР

Не для дітей

Здається, тут Сергій Жадан наразився на несправедливу критику. Як кожен справжній поет, він нічого не пропагує й тим більш не дає інструкцій. Адже не Жадан вигадав «погані слова» і не Жадан створив ту непривабливу дійсність, що нас оточує. Якщо оцінювати поезію винятково як «пропаганду», то і від самого Тараса Шевченка доведеться залишити в шкільній програмі тільки «Садок вишневий...». Бо хіба в «Заповіті» нема насильства («вражою злою кров'ю волю окропіте»)? А в «Гайдамаках» взагалі страшне: там Гонта зарізав дітей за те, що вони католики.

Сердитий читач пише: «Не знаю, як автор «Ефіопії» докричався до Міносвіти, що розпорядилося розповсюдити книжку по дитячих бібліотеках». А ніяк! Жадан тут ні при чім. «Ефіопію» видано за державною програмою «Українська книга». Ця програма спрямована на підтримку бібліотек, що самі не мають коштів на закупівлю літератури. Механізм тут такий: видавці пропонують список книжок, а незалежна Експертна рада при Держкомтелерадіо відбирає з цього списку те, що здається експертам найпотрібнішим. А вже потім, коли книжки видано, їх розсилають по бібліотеках. Може, справді, саме цю Жаданову збірку не обов'язково було надсилати шкільним бібліотекам. Але в державі нема ефективної цільової програми популяризації книги. Тут все як на овочевій базі: головне — відвантажити, і нікого не цікавить, «бабі квіти, дітям морозиво», чи навпаки. Замість Жадана могли прислати виданий 2011 року за тією самою програмою 54-й том повного зібрання творів Івана Франка, драму Лесі Українки «Руфін і Присцілла», книгу Івана Дзюби про Ліну Костенко або книгу «Воєнне мистецтво Давньої Русі». Одне слово, є з чого вибирати — але сам вибір у державну програму не закладено.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Раніше спілкувалися з начальниками, а тепер — з охоронцями...

РОЗДУМИ НА ТЕМУ

Днями до корпункту «Голосу України» завітав голова Полтавської міської організації інвалідів Великої Вітчизняної війни та Збройних Сил Євген Котов. Як завжди —заклопотаний. Просив «не забути» про передплату «Голосу України» для кількох активістів своєї організації: «Люди ж у нас працюють, як кажуть, за спасибі, то хоч отаким чином вдається їх заохочувати...»

Розговорилися...

— Та от уже й ходити важко, а доводиться, — зітхає Євген Миколайович. — А воно тепер навіть від цих «походеньок» не завжди є результат. От з вами хоч отак поговориш — і приємно, а то нині якогось маломальського начальника так іще й не побачиш «воочію»! Скрізь тепер посадили охоронців, як на фронті, — не прорвешся! Одразу питають: «З якого приводу?», а як почують, що допомогу для організації чи конкретного ветерана прийшов просити, то в ліпшому випадку скажуть, щоб у прийомний день приходив... От торік, пригадую, прийшов до одного керівника і якось одразу вдалося до нього потрапити, дякувати Богу, — допоміг... Виявляється, його тоді лишень призначили. А цього року пішов, а там — уже охоронець! От і виходить: раніше ми спілкувалися з начальниками, а тепер лише з охоронцями...

Ну що тут скажеш? Пригадується кумедний випадок, який трапився колись у моїй журналістській практиці. До Полтави приїхав тодішній прем'єр-міністр України, тож у міській газеті дали на першій шпальті знімок, на якому фотокореспондент «підловив» цікавий момент: високопосадовець спілкується з якоюсь бабусею. Та радіти творчій удачі журналістам довелося якраз до того моменту, поки газета не потрапила до рук тодішнього міського голови. Виявляється, цю неспокійну бабцю він добре знає, оскільки вона не раз бувала у нього на прийомі, щоразу порушуючи якісь «дуже незручні» питання. Зрештою, мер наказав підлеглим під будь-якими приводами більше не записувати її на прийом і взагалі «на поріг міськради не пускати!». Але й бабуся виявилася міцним горішком: вона якимось чином довідувалася, на яких об'єктах міста має побувати того чи іншого дня міський голова, і ... чатувала на нього там — чи то в школі, чи в лікарні, чи навіть на будові! І тут раптом у «своїй» газеті міський голова бачить знайоме обличчя та ще й у компанії з прем'єром... «Це ж вона й про мене щось напплела!», — лютував «неприступний» керманич.

За радянських часів, які тепер зазвичай звикли гудити, у більшості державних установ і організацій в ліпшому випадку у вестибюлі сиділа яканебудь бабця-вахтер, котра видавала ключі співробітникам та допомагала зорієнтуватися сторонній людині в незнайомому приміщенні. З часом на зміну цим «культбабкам» прийшли куди суворіші «відставники», а вже потім... Тепер навіть найменша «конторка» воліє, щоб у вестибюлі сидів «в міру упитаний мужчина в расцвете сил» — якщо не з пістолетом, то принаймні з гумовим кийком. Який буде «до останнього патрона» воювати, щоб не пустити сторонніх у святая святих — чиновницькі апартаменти. Тільки хто сторонні?

Віталій **СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**
Полтава.

Як немішаївці День Перемоги святкували

ВКЛОНЯЄМОСЬ ВАМ, ВЕТЕРАНИ

9 травня немішаївці відзначали всім селищем. На урочистий мітинг біля Міського будинку культури ветерани прийшли разом зі своїми дітьми, онуками і правнуками.

Теплі вітальні слова селищного голови Галини Федорівни Авраменко та почесних гостей, серед яких був голова Бородянської райдержадміністрації Олександр Володимирович Покотило, доповнювали виступи дитячих колективів.

А розпочалося святкування із величавого проїзду скутеристів. Немішаївські юнаки показали свою майстерність водіння, як символ того, що росте гідна смілива зміна.

Почесна варта на чолі з головою Ради ветеранів Володимиром Федотовичем Івашковським внесла прапори. І тут розпочалося святкове дійство.

Дітки з садочку «Дзвіночок» наперебій розповідали найпочеснішим гостям вітальні вірші. Їх доповнювали школярі і студенти. Душевно й ніжно звучали пісні у виконанні дитячого колективу «Калинонька», яким вже більше двадцяти років опікуються Таїсія та Олексій Різники. Не менш зворушливо співав ветеранам і аматорський хор «Калинові дзвони». Не відставали від них і танцювальні групи, які вальсували у військових формах **(на знімку)**.

Після урочистих привітань біля пам'ятника загиблим воїнам отець Ярослав відслужив панахиду по тих, хто віддав своє життя за наш мир і спокій.

З кожним роком свідків війни залишається все менше. Тому зустрічі з ветеранами є унікальною нагодою дізнатися не з підручників і не з фільмів про правду життя. На польовій кухні, яка була розташована тут-таки, поруч із будинком культури, бажаючі мали можливість перекусити і поспілкуватися. В першу чергу солдатською кашею пригощали ветеранів. А далі і шанованих гостей, які також були не проти закусити і скуштувати «фронтові сто грам».

Завершилося святкування Дня Перемоги концертом, на якому чи не найбільше виступав естрадний гурт «Немішаївські козаки». Допізна лунала розважальна музика дискотеки. Тож велич свята у нашому селищі відчули всі покоління.

Оксана ЛУЦЕНКО.
Немішаєве Бородянського району Київської області.

Фото автора.

А можна без «валленродизмів»?

РЕЗОНАНС

Дорога редакція! З яким задоволенням прочитав статтю М. Василенка, опубліковану в «Голосі України» — «Глибинність і незмінність Т. Шевченка» від 02.03.12 р. З яким почуттям гордості автор наводить слова Кобзаря про його відданість, любов до матері, бо вона його народила: «Я так її, я так люблю мою Україну убогу, що прокляну святого Бога, за неї душу погублю».

А який чудовий рапорт начальника канівської повітової поліції Котлярова Київському генерал-губернаторові «відкопав» автор статті: «... Над тілом небіжчика говорено дві проповіді й шість промов. Перша — протоієреєм Міцкевичем... У творах його є зародок майбутньої величі країни, ним виховано!».

І ще: у статті йшлося про те, що поета Адама Міцкевича поляки вважають своїм Богом. Хоча він за походженням й за ідеями творчості — не такий! Тому постає питання: він що — не поляк? А що це таке — «валленродизм»? У жодному довіднику я значення цього слова не знайшов. Якщо не можна обійтися без «валленродизмів», то хоча б двома словами опишіть це значення. Адже незрозуміло...

А загалом — велике спасибі авторові та редакції газети за публікацію чудової статті. У такій народній газеті, як «Голос України», треба писати, як писав Т. Шевченко, — просто й зрозуміло.

З великою повагою до вас — Андрій ВЕРБА.
Київ.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Поема Адама Міцкевича «Конрад Валленрод» — один з найважливіших текстів сучасної польської культури. Слово «валленродизм» — від прізвища головного героя цього твору, увійшло в польську мову як одне з тих принципових слів-символів, що образно відбивають ключові віхи національного досвіду останніх двох сторіч польської історії. Сьогодні це слово знає кожен освічений поляк, адже проблема, якої торкнувся Міцкевич у своїй поемі 1828 року, надовго перетворилася в Польщі на тему бурхливих дискусій і, як і раніше, присутня в масовій свідомості поляків, хоча епоха, коли цей твір написано, вже належить минулому.

Пісня допомагає

У ХОРІ — ГЕРОЇ

Хору ветеранів війни і праці «Патріот» Рівненського міського будинку культури, художнім керівником і диригентом якого є Петро Фесай, ось уже майже тридцять років.

Його учасники — ветерани війни і праці — під час виступів випромінюють стільки світла й оптимізму, що вони передаються слухачам. Бойові й трудові нагороди на їхніх грудях свідчать про великий життєвий шлях, долати який допомагала пісня. Патріотична спрямованість репертуару до вподоби ветеранам-співакам, які пройшли важкими фронтовими дорогами, відбудовували народне господарство в післявоєнний період.

Співає в хорі й Герой Соціалістичної Праці Мілентина Бондарева. Вона — солістка з чистим оксамитовим голосом. Незмінним успіхом користуються також солісти Анатолій Залож, В'ячеслав Ніколайчук, Олег Пономаренко, Володимир Крисюк, Федір Процун.

Лілія ТОЛСТУХА.
Рівне.

Не Григорій, а Гарій!

ЩО В ІМЕНІ ТВОЄМУ

2 березня 2012 року «Голос України» надрукував мого листа — «Літній час на догоду вболівальникам Євро?» і підписали його іменем Георгій.

А моє ім'я — Гарій! У всьому світі ім'я дитині батьки дають таке, щоб воно робило життя щасливим. Після жовтневого перевороту 1917 р. дітям давали імена, які були модними. В кінці 30-х років модним було ім'я Генріх і похідні від нього. Ось і назвали мене Гарієм. Коли я вчився у Львівській політехніці, серед 50 хлопців мого курсу було п'ять Генріхів, Гаррі, Гарій. На початку 1940-х багато дівчат називали Раїсами. В кінці 1950-х модним було ім'я Лариса. На початку 1970-х — Наталка.

Гарій МАКАРЕНКО.
Житомир.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Відпустіть нас із «колгоспу»

Здрастуйте, шановна редакція «Голос України»! Вирішив написати в головну газету країни від розпачу. До місцевої преси, вважаю, звертатися даремно...

Нам, народу, не дають цивілізовано жити. У кожному кабінеті сидять нахабні «начальники» і слухати нас не хочуть. А депутати Верховної Ради в нашому місті — як «весільні генерали»: приїдуть на відкриття якого-небудь об'єкта, розріжуть стрічечку — та й усе, більше про них і не чути.

У нас у місті — п'ять офіційних мільйонерів! А що вони побудували, чим прославили наше місто? Зате в нас найбільший цвинтар у Європі! Говорять усі — Президент, міністри, Азаров, Тігіпко — про те, що треба заощаджувати газ, і піднімають тарифи. А як можна заощаджувати його, якщо в нас у місті сотні кілометрів зовнішньої теплотраси без ізоляції, і 20 років до них ніхто навіть не підходить. Ми 20 років опалюємо повітря, а населення платить за це. Комунальників ніхто не контролює. Підозрюю, що виписують «дуті» наряди на роботи, а гроші крадуть мільйонами. Тимошенко судять, розвели цирк на увесь світ. А хоча б одного засудили з тих, хто «сидить» на нашій теплотрасі, або начальника жеку.

Наш будинок з 240 квартир платить жеку чверть мільйона гривень на рік. А двірник... не хоче прибирати двір: хочу — працюю, хочу — ні. Упевнений: якщо перевірити всю бухгалтерію в жеків і тепломережі, знайдеться безліч порушень. Але їм дозволяють нас грабувати. Виходить, у нас не держава, а злодійська малина якась: крадуть, хто як може...

Президент із подивом довідався, що на заході України цілі міста — на автономному опаленні. А в нас, на сході, це заборонено! Куди ж запроторювати тих, хто збагачується на теплоцентралях і жеках? Одна країна, а люди живуть — і ставлення до них різне. Нас із «колгоспу» не хочуть випускати, от ми й тягнемо цю лямку. А на заході України народ живе за своїми правилами. Може, і в них не все добре, але, думаю, краще, ніж на сході. Відпустіть нас із «колгоспу», і ми будемо жити краще...

В. РЯБЧЕНКО.
Маріуполь Донецької області.

ЯКБИ Я БУВ ДЕПУТАТОМ

Два терміни замість довічного

За минулі два десятиліття нашої незалежності народ України бачить у парламенті тих самих осіб. За їхнього «депутатства» народ обікрали, розпродавали багатства країни. Багато хто з депутатів став мільйонером, купують собі особняки, іномарки і навіть літаки, живуть у повному «шоколаді». А ми, народ, злидарюємо.

Я вважаю, що потрібно обмежити термін перебування депутатів у парламенті. Адже Президент України має право обиратися на два терміни, а депутати сидять у Верховній Раді ледь не довічно. Крім того, їх потрібно позбавити недоторканності й урізати їм зарплату до 10 тисяч гривень. Може, хоч такі заходи допоможуть нам обновити склад парламенту?..

А. БАСИСТИЙ.
Сімферополь.

Листи читала Ірина ШАТРОВА

Під Полтавою сплюжили пам'ятник на місці переправи Петра І та російської армії: невідомі відірвали табличку з написом «Місце переправи російської армії на правий берег Ворскли по трьох бродах 20 червня 1709 року», зламали її та викинули *(УНІАН)*

Вечором пам'яті в Житомирському облмуздрамтеатрі розпочався збір коштів на пам'ятник Віктору КРЕМЕНИЦЬКОМУ, який у війну був командиром Польської партизанської бригади імені Ванди Василевської, а у 1955—1982 роках очолював облвиконком, *повідомляє наш власкор Олексій Кавун*

«Про мажорів, погроми, свавілля влади...»

Одеса 100 років тому

У жовтні 1905 року Одеса була схожа на киплячий казан. Усі найбільші заводи міста страйкували, в деякі дні в Одесі проходило до 100 мітингів. Одне слово — революція!

На вулицях стали з'являтися барикади, на будинках майоріли червоні прапори. 15 жовтня до міської Думи ввірвалася юрба й порізала портрети государів. Червоний прапор було піднято над будинком Думи.

Оприлюднений 17 жовтня царем Миколою ІІ маніфест про політичні свободи очікуваного спокою не приніс.

Влада втратила контроль над ситуацією, й Одеса опинилася в полоні вуличної стихії — поліцейські зникли з вулиць. Градоначальник генерал-лейтенант Дмитро Нейдгардт через газети звернувся до одеситів з відозвою: «Установленої законом міліції в Одесі немає. Наполегливо прошу зупинити стрілянину з вікон щоб уникнути потреби руйнувати артилерією будинки, з яких стріляють. До мене звертаються численні жителі із проханнями відновити поліцейську охорону. Це можливо, якщо біля кожного городового поставити 10 громадян, яким він довірить своє життя».

Потім Одесою прокотилася хвиля єврейських погромів. Три дні тривали цілодобові масові грабежі, побиття, розбої, підпали крамниць і будинків, ресторанів і фабрик. На вулицях ґвалтували жінок, знущалися з кожного, хто не осіняв себе хрестом. Вирізали цілі родини, а кримінальні елементи, що примкнули до громил, почали грабувати банки та ювелірні магазини.

Ось у такій атмосфері масового безумства й морального божевілля відомий одеський журналіст Адольф Харитонович Рабинович оголосив про підготовку виходу у світ нової газети. Тридцятитрирічний Рабинович був кумиром Одеси. Його гострі публікації в газетах мали величезну популярність. І хоча частенько він підписував свої матеріали псевдонімами Анчар, Чивонибар, Бідовий, Відчайдушний, одесити чудово знали, що автор — Адольф Рабинович. До речі, один із псевдонімів — Чивонибар (прочитане у зворотному порядку прізвище Рабинович) — пізніше став другою частиною прізвища відомого журналіста.

Такі вуличні дороговкази стояли в Одесі 150 років тому.

Із сильним — борися, з багатим — судися!

Ім'я новій газеті придумав він сам — «Одесская жизнь» **(на знімку в центрі)**. Перший номер побачив світ 13 березня 1906 року. «Чому «Одесская жизнь», а не, скажімо, «Жизнь в Одессе»?» — запитали якось в Адольфа Харитоновича студенти Новоросійського університету. «Все просто, — відповів той, — життів в Одесі — безліч, а одеське життя у всіх тільки одне. Ми відрізняємося від інших газет тим, що боремося із сильними й не боїмося судитися з багатими».

Нова газета за кілька місяців стала найпопулярнішою в Одесі. У будинку редакції на Дерибасівській, 21, тел. 18-40, до глибокої ночі юрбилися читачі: одні поспішали з новинами, інші приносили оголошення, а треті чекали свіжого номера. «ОЖ» в 1906 році була єдиною газетою в місті, що виходила по понеділках. Номер коштував 3 копійки, а річна передплата — 4 рублі.

У газеті Рабинович, незважаючи на чини і звання, різав правду-матку. Ось, приміром, яку замітку було опубліковано в №8 газети за 1 травня 1906 року.

«Стрілянина на бульварі»

«Учора, близько 1 години дня в «Лондонському» готелі на Миколаївському бульварі снідав син члена Державної Ради Сухомлинов. На вулиці його чекав екіпаж, на який наскочив автомобіль. Пошкодження екіпажа було дріб'язковим, але іноді дрібниці мають великі наслідки — пан Сухомлинов почав з'ясовувати стосунки з Базилькевичем, який їхав на автомобілі. З'ясування перейшло в бійку і Сухомлинов вихопив револьвер. Пролунало два постріли. Базилькевич був поранений у шию. Приїжджала швидка».

Кажучи мовою нинішньою, «ОЖ» опублікувала замітку про бешкетування мажора, сина високопоставленого чиновника з Петербурга. Газета взяла подію на Миколаївському (сьогодні Приморському) бульварі на контроль і домоглася, щоб мажор став перед судом.

А ось інша замітка, що свідчить про мужність редактора й журналістів «ОЖ», у номері 6 за 1906 рік була виконана в суто одеському стилі: «Із почуттям щирого співчуття

ОДЕССКАЯ ЖИЗНЬ

ЛУЧШІЯ ВЪ ГОРОДѢ

ДАМСКІЯ ШЛЯПЫ

У ВЛАСОПУЛО

ОДЕССКІЕ ЛИМАНЫ

Л. Ф. БАЙЕРЪ

прочитали одесити про призначення пана Дидрихса директором театру в Гельсінгфорсі (Фінляндія). Пан Дидрихс в Одесі був помічником поліцмейстера. У театральних справах не брав участі. Він, щоправда, грав, але тільки в карти в Благородному зібранні. Програвав іноді 1000—2000 рублів за вечір. Після цього залишається, щоб днями тільки звільненого помічника поліцмейстера Чебанова призначили директором консерваторії, пана Полтавченка з Михайлівської дільниці — соборним протодияконом, а пана Шишкіна — балетмейстером. Утім, Шишкін ним буде. Якщо його призначать Балтським справником, у нього затанцює весь повіт».

«Одесская жизнь» не «лягала під владу», не підлещувалася перед багатіями, не шукала грошових подачок від нуворишів, захищала читачів. За що вони її й любили: тираж у газети був одним із найвищих в Одесі, а екземпляри в роздріб розкуповувалися стовідсотково.

Долю першого головного редактора Адольфа Рабиновича не вдалося дослідити повністю. Відомо, що він створив і редагував газети «Репортер», «Одесская правда», журнал «Стрелы». Останній виходив 1917 року на 12 сторінках і був своєрідною версією «Одесской жизни». Тільки от критики у «Стрелах» було обмаль: чи то вони затупилися, чи то редактор зрадив свої творчі принципи. Ну а далі — Жовтнева революція, у вирі якої загубився Адольф Харитонович Рабинович, класик, як би сказали сьогодні, одеської журналістики, наставник молодих журналістів. Просто одесит.

Газета — це паперова совість

Недруги і шанувальники «Одесской жизни» відзначали, що вона ніколи не дозволяє собі брехати, придумувати, фантазувати, перекручувати факти. Такий був її редактор Адольф Рабинович. Він казав, що газета — паперова совість часу, а совість повинна завжди бути чиста.

Це він казав на першій лекції курсів газетної техніки з підготовки коректорів, репортерів і кореспондентів. Курси працювали при редакції. По суті, вони стали першими в Російській імперії навчальними майстернями з підготовки журналістських кадрів. І перші професійні журналісти навчалися не в Новоросійському і Петербурзькому університетах, а в редакції газети «Одесская жизнь».

Слава Богу, історія зберегла для нас ім'я засновника журналістської кузні — це редактор-видавець Адольф Харитонович Рабино-вич. Збереглися й імена перших дипломованих журналістів Росії, котрі отримали освіту в газеті «Одесская жизнь». Це — Ф. Павлова, Ф. Френкель, В. Ангаров, Г. Шапіро, М. Шварц, П. Скринник, Н. Філлер. Пізніше всі випускники «Одесской жизни» стали відомими російськими журналістами, редакторами та директорами книжково-журнальних видавництв.

У №12 редактор газети Рабинович помістив оголошення: «Союз робітників друкованої справи заборонив у дні встановленого недільного відпочинку працювати у друкарнях у неділю. Через це «Одесская жизнь» не має змоги виходити по понеділках зранку. Час виходу газети доведеться обрати інший».

Газета стала виходити в середу. Дивний збіг — саме в середу виходить і сьогоднішня «Одесская жизнь» — газета четвертого народження

І довше за століття триває «Одесская жизнь»

Гостру, принципову, не схожу на інші газету «Одесская жизнь» в 1906 році за активної участі міської влади та поліцейського начальства закрили: знайшли формальну причину. «ОЖ» відродилася і знову почала виходити в 1909-му. І знову за бунтарський характер її заборонили.

Третє народження «Одесской жизни» сталося 1912 року, 100 літ тому. Редакція розташовувалася на вулиці Полтавської Перемоги (нині Канатна) в будинку №42, друкувалася у друкарні вдови почесного громадянина Е. Карлик.

У першому номері редактор газети Григорій Александр писав, що «ОЖ» виходить щодня, крім понеділка. Газета виходить за програмою великих газет і ставить собі за мету дати за недорогу плату здоровий духовний хліб читачам. Питання внутрішнього і закордонного життя знайдуть в «ОЖ» повне й всебічне висвітлення.

«ОЖ» третього народження в 1912 році стала найпопулярнішою газетою Одеси. Стратегічні напрями своєї діяльності «ОЖ» озаглавила так — газета літературна, політична і комерційна. Редакція змушена була вже в №7 дати об'яву: «Ідучи назустріч потребам широкої трудової маси, ми вирішили, не збільшуючи ціни, збільшити вдвічі розміри газети, тому що переконалися, що прийнятий нами спочатку розмір не вміщає всього життєвого номера». Газета «ОЖ» виходила форматом А-2 на шести сторінках. Ціна номера — 1 копійка, передплата на рік — 4 рублі.

Через рік і ця спроба відродити «ОЖ» завершилася закриттям газети. Цього разу на довгі роки

Годинники історії завжди мають своїх годинникарів

Історичний формуляр газети «Одеське життя», перші рядки в який було вписано в 1906 році, не розчинився в часі. Четверту сторінку у ньому пише сьогоднішня «Одесская жизнь». Звісно, вона не така, як були її прапрабабці.

Думаю, що, з точки зору історичної правди у вихідних даних газети «Одесская жизнь», варто писати: «Перший номер газети вийшов у світ 13 березня 1906 року. Газету відновлено в 2009 році». Так вчинили свого часу газети «Одесский вестник», «Киевские ведомости», «Киевский телеграф». Ми забуваємо, що минуле — це майбутнє, з яким ми з різних причин разминулися.

Годинники історії завжди мають своїх годинникарів. Серед них — газети — подих епохи. «Одесская жизнь» у цеху годинникарів історії — не підмайстер, а майстер.

Черговий, 14-й, номер газети «Одесская жизнь» вийшов із такими вихідними даними: «Перший номер газети вийшов у світ 13 березня 1906 року. Газету відновлено в 2007 році». Видавець газети «Одесская жизнь» Геннадій Чабанов подякував «Голосу України» за проведене журналістське дослідження. Газета пишається тим, що перший номер з аналогічною назвою вийшов у світ 1906 року.

— Ось так і складаються пазли в картинку, — сказав «Голосу України» Геннадій Чабанов. — Випадків не буває. Усе відбувається так, як має бути. Навіть у тому разі, якщо події і факти випадають із того логічного ряду, який ти сам можеш вибудувати і простежити.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олександра ШЕПЕЛЕВА.

У цьому будинку розташовувалась редакція газети «Одесская жизнь».

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Шляхмаш" повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ВАТ "Шляхмаш", які знаходяться за адресою: Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Гагаріна,7: 1. Запчастини, господарські товари (191 позиція), початкова ціна продажу - 4 781,93грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 239,10грн. 2. Промислова продукція та господарські товари (276 позиції), початкова ціна продажу - 38 326,98грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1916,35грн. 3. Промислова продукція і господарські товари (55 позицій), початкова ціна продажу - 44 996,96грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2249,85грн. 4 Господарські товари (7 позицій), початкова ціна продажу - 331,49грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 16,58грн. 5. Зовнішня мережа зливової каналізації, початкова ціна продажу - 1,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 0,05грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 14 червня 2012р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 18 червня 2012р. на Донецькій філії товарної біржі "ИННЭКС" о 12.00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ВАТ "Шляхмаш". Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

11 травня 2012 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду: із категорії учасників до категорії тимчасових учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб переведено **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "ІНТЕРБАНК"** - довідка № 062Т від 11 травня 2012 року та **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "АКЦІОНЕРНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "БАЗИС"** - довідка № 063Т від 11 травня 2012 року.

16 травня 2012 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду: із категорії учасників до категорії тимчасових учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб переведено **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "УНІКОМБАНК"** - довідка № 064Т від 16 травня 2012 року. 0-800 308108; www.fg.gov.ua

- Ухвалою господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр. Миру, 20) від 05.04.2012 року по справі № 5028/4/56/2012, порушено провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства "Прилуцьке АТП-17407" (17500, Чернігівська обл., м. Прилуки, вул. Островського, 19-А, код ЄДРПОУ 03119687, р/р 26006000037609 в ПАТ "Укрсоцбанк" МФО 300023) та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Стук Ірину Михайлівну (14008, м. Чернігів, провул. Нахімова, 50, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АГ № 594782 від 30.03.2011 р.). Заяви кредиторів та інвесторів, які бажають взяти участь в санації підприємства, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Публічне Акціонерне Товариство "Ідея Банк"
м. Львів, вул. Валова, 11;
ЄДРПОУ 19390819; Тел.: 032 235 09 38

З 11 травня 2012 року Ідея Банк оголошує про недійсність печатки "Публічне акціонерне товариство "Ідея Банк" Департамент продажу кредитів і лізингу Для гарантійних листів № 3", у зв'язку із її знищенням. Всі Гарантійні листи про видачу автокредитів з відбитком даної печатки, видані після 11 травня 2012 року, вважаються недійсними.

Постановою Господарського суду м. Севастополь від 17.04.2012 по справі № 5020-384/2011 ТОВ "Даталюкс Дистрибьюшн" (99011, м. Севастополь, вул. Леніна 19, ідентифікаційний код 30435904) визнано банкрутом та відкрита його ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Дрогайцев Атік Олегович (99059, м. Севастополь, вул. П. Корчагіна, 34, кв. 22.) Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб продовжує виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам **ПАТ "ІННОВАЦІЙНО - ПРОМИСЛОВИЙ БАНК"** через установи банку - агента Фонду ПАТ "ІМЕКСБАНК" по 01 червня 2012 року.

Додаткова інформація за телефоном 0-800-308-108 та на Інтернет - сторінці Фонду www.fg.gov.ua. Адреса Фонду: 01032, м. Київ, бульвар Т.Шевченка, 33-Б.

Тимчасовий адміністратор ПУБЛІЧНОГО АТ "АКБ "БАЗИС" (м. Харків) оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності для проведення незалежної оцінки активів банку. Мета: визначення ринкової вартості активів з метою продажу.

1. Нерухоме майно у м. Харкові та Харківській області, Києві та Київській області (будівлі та земельні ділянки) та у м. Дніпропетровськ.
2. Майнові права на кредити.
3. Цінні папери, що належать Банку.
4.Рухоме майно та обладнання, автотранспорт, тощо.

Учасники конкурсу подають наступну конкурсну документацію: заява на участь у конкурсі, копія установчого документа претендента, копії кваліфікаційних документів оцінювачів, копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності, інформація (відомості про досвід роботи, кваліфікацію та особистого досвіду роботи оцінювачів). Конкурсна пропозиція претендентів має містити вартість та строки виконання робіт.

Конкурсну документацію та конкурсну пропозицію подавати до приймальні ПУБЛІЧНОГО АТ "АКБ "БАЗИС" за адресою: м. Харків, пров. Мар"яненка, 4.

Останній день подачі заяв - 18.06.2012 року до 16.00.

Конкурс відбудеться 20.06.2012 року о 14.00 в приміщенні ПУБЛІЧНОГО АТ "АКБ "БАЗИС" за адресою: м. Харків, пров. Мар"яненка, 4.

За більш детальною інформацією звертатися за тел. (057) 754-64-62 та на сайт Банку www.basis.com.ua

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) по справі № 5004/2431/11 від 06.12.2011р. визнано банкрутом ПП "Сільгосппродукція-Тур", м. Луцьк, пр. Відродження, 1/515, код 33055643.

Ліквідатором ПП "Сільгосппродукція-Тур" призначити Рабана Микиту Тарасовича (м. Луцьк, вул. Б.Хмельницького, 8/3, код 3075005916, ліцензія Мінекономіки України АГ №580363 від 06.09.2011р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області від 17.04.2012 року по справі № 10/17/2012/5003 Фізичну особу — підприємця Гарматовського Ярослава Пилиповича (23310, Вінницька область, Тиврівський район, м. Гнівань, вул. Червоноармійська, 20/6, ідент. код 2591905654) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Лещенка Анатолія Михайловича, ліцензія серії АВ № 547993 від 19.01.2011 року, тел./факс: (0432) 35-56-61, 21050, м. Вінниця, вул.Червонохрестівська, 4, кв. 3.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 23.04.2012 р. по справі № 49/118-б визнано банкрутом Дочірнє підприємство "Ланка Деві" (код 31108221), адреса: 03151, м. Київ, вул. Волинська, буд. 48/50, та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білоуса Андрія Володимировича (ліцензія АВ № 470481 від 09.06.2010 р., поштова адреса: 49027, м. Дніпропетровськ -27, а/с 1792).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, м-н Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 03.05.2012 р. по справі № Б-5023/1772/12 ТОВ "ГАЗАВТО" (ЄДРПОУ 32435864; 62490, Харківська обл., Харківський р-н, с. Комунар, вул. Озерна, 5) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Панасюка Івана Вікторовича (ліц. АВ № 347103 від 20.07.2007 р., адреса: 61098, м. Харків, вул. Полтавський шлях, 154, кв. 84). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 10.05.12р. у справі № 38/5005/4021/2012 підприємство ТОВ "Дніпропетровський завод тонкостінних труб" (код ЄДРПОУ 32653379) 49033, м. Дніпропетровськ, вул. Г. Сталінграда, б. 122) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70 поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Відкрите акціонерне товариство "Холдингова компанія "Хлібні інвестиції" (код ЄДРПОУ 32373248, що розташоване за адресою: 01054, місто Київ, вулиця Тургенєвська, будинок 15, оф.65) повідомляє, що 05 березня 2012 року річними загальними зборами товариства було прийнято рішення про припинення Відкритого акціонерного товариства "Холдингова компанія "Хлібні інвестиції" шляхом перетворення в Товариство з обмеженою відповідальністю "Холдингова компанія "Хлібні інвестиції" та призначено комісію з припинення товариства у наступному складі: Голова комісії з припинення - Громадянин України Тараненко Олександра Миколайовича (ідентифікаційний номер 2526804518), Член комісії з припинення - Громадянин України Маковецький Сергій Віталійович, (ідентифікаційний номер 2872003032). Про прийняття річними загальними зборами акціонерів Відкритого акціонерного товариства "Холдингова компанія "Хлібні інвестиції" рішення щодо реорганізації 02.04.2012 року до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців внесено відповідний запис.

Заявлення кредиторами вимог до Відкритого акціонерного товариства "Холдингова компанія "Хлібні інвестиції" здійснюється шляхом направлення вказаних вимог Комісії з припинення товариства за адресою: 01054, місто Київ, вулиця Тургенєвська, будинок, 15, оф. 65 протягом 2 (двох) місяців з моменту публікації вказаного оголошення.

Комісія з припинення Відкритого акціонерного товариства "Холдингова компанія "Хлібні інвестиції.

Шановні контрагенти та клієнти ПАТКБ "ПРАВЕКС-БАНК"!

Повідомляємо Вас про те, що у зв'язку з удосконаленням Банком моделі обслуговування клієнтів, починаючи з 21 травня 2012 року МФО Банку буде змінено на **380838.**

Як наслідок, починаючи з 21 травня 2012 року буде також змінено всі рахунки, що обслуговуються в ПАТКБ "ПРАВЕКС-БАНК".

Такі зміни запроваджуються з метою суттєвого покращення якості банківського обслуговування та створення можливостей для реалізації нових банківських продуктів.

Сподіваємося, що Ви з розумінням поставитеся до вищевказаних змін та розраховуємо на нашу плідну і взаємовигідну співпрацю в майбутньому. У разі, якщо у Вас виникли додаткові питання, зокрема, стосовно нових номерів рахунків, в т.ч. і транзитних, Ви можете звернутися до Служби підтримки клієнтів за телефонами +38-800-500-450 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України) або +38-044-201-16-61.

Голова Правління ПАТКБ "ПРАВЕКС-БАНК" С.В.Наумов

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б), справа 5011-44/1453-2012, 09 лютого 2012 року порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Маркет-Транс" (04053, м. Київ, вул. Тургенівська, 52/58, код ЄДРПОУ 32455943, р/р 26006001301362 в ЗАТ ОТП Банк, МФО 300528). Розпорядником майна боржника призначено Терещука Олександра Володимировича (ліцензія АВ К592879 від 17.11.2011р., 2-й провулок Островського, 18, м. Житомир, 10005, тел.(факс): 8(0412) 24-00-35). Заяви від кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд міста Києва (адреса: вул. Б.Хмельницького, 44-Б, м. Київ, 01030) ухвалою від 11.04.2012р. у справі №5011-46/4583-2012 порушив провадження у справі про банкрутство **Товариства з обмеженою відповідальністю "Азовтрім"** (адреса: 02660, м. Київ, вул. Колекторна, буд.40-а; код ЄДРПОУ 35261998; ІПН 352619926515; р/р 26002013000588 у Київській регіональній дирекції ВАТ "ВТБ Банк", м. Київ, МФО 380195). Також ухвалою господарського суду міста Києва від 11.04.2012р. у справі №5011-46/4583-2012 введено мораторій на задоволення вимог кредиторів боржника -ТОВ "Азовтрім". Ухвалою господарського суду міста Києва від 11.05.2012р. у справі №5011-46/4583-2012 введено процедуру розпорядження майном боржника, розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Вишневську Наталію Миколаївну (83001, м. Донецьк, просп. Комсомольський, буд.15, кв. 39, ідентифікаційний код 2350607408, ліцензія серії АВ № 566992).

• Постановою Господарського суду Київської області від 11.04.2012 р. по справі № БЗ/033-12 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Дочірнього підприємства "Дельта" Відкритого акціонерного товариства "АФ Славутич", код ЄДРПОУ 24218347, юридична адреса: 08400, Київська область, м. Переяслав-Хмельницький, вул. Героїв Дніпра, буд.48.

Ліквідатором банкрута призначено УПФУ в м. Переяславі-Хмельницькому та Переяслав-Хмельницькому районі, код 37757652, адреса: 08400, Київська область м. Переяслав-Хмельницький, вул. Б. Хмельницького, 28.

• Постановою Господарського суду Київської області від 26.04.2012 р. по справі № Б24/023-12 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Дочірнього підприємства "Голуба Нива" Відкритого акціонерного товариства "АФ Славутич", код ЄДРПОУ 24218324, юридична адреса: 08400, Київська область, м. Переяслав Хмельницький, вул. Героїв Дніпра, буд.48.

Ліквідатором банкрута призначено УПФУ в м. Переяславі-Хмельницькому та Переяслав-Хмельницькому районі, код 37757652, адреса: 08400, Київська область, м. Переяслав Хмельницький, вул. Б. Хмельницького, 28.

• Постановою Господарського суду Київської області від 11.04.2012 р. по справі № БЗ/034-12 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Колективного підприємства фірми "Райдуга", код ЄДРПОУ 24211842, юридична адреса: 08400, Київська область, м. Переяслав-Хмельницький, вул. Богдана Хмельницького, буд. 29/36, кв.36.

Ліквідатором банкрута призначено УПФУ в м. Переяславі-Хмельницькому та Переяслав-Хмельницькому районі, код 37757652, адреса: 08400, Київська область, м. Переяслав-Хмельницький, вул. Б. Хмельницького, 28.

• Постановою Господарського суду Київської області від 11.04.2012 р. по справі № БЗ/035-12 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Дочірнього підприємства "Перемога" Відкритого акціонерного товариства "АФ Славутич", код ЄДРПОУ 24223207, юридична адреса: 08400, Київська область, м. Переяслав-Хмельницький, вул. Героїв Дніпра, буд.48.

Ліквідатором банкрута призначено УПФУ в м. Переяславі-Хмельницькому та Переяслав-Хмельницькому районі, код 37757652 адреса: 08400, Київська область, м. Переяслав-Хмельницький, вул. Б. Хмельницького, 28.

Постановою господарського суду Тернопільської області від 20.04.2012 р. по справі № 10/Б-5022/1370/2012 Закрите акціонерне товариство "Фомлайн-Галичина", вул. Незалежності, 3а, м. Хоростків, Гусятинського району, Тернопільської області, код 33799479 визнано банкрутом. Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Бриксу Андрія Олеговича, ліцензія АВ № 592936 від 24.10.2011 р., який проживає за адресою: м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 60, кв. 17. Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 13.04.2012 р. порушив провадження по справі № 5023/1784/12 про банкрутство ТОВ "НВП Східно - Український екологічний центр" (ЄДРПОУ 37091051; адреса:61121, м. Харків, вул. Гарібальді, 6-А, кв. 90; п/р 26005000085845 в ХОФ ПАТ "Укрсоцбанк", м. Харкова, МФО 300023), та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шубу Володимира Івановича (ліц. АГ № 594886 від 27.07.2011 р., 61145, м. Харків, вул. Космічна, 26, 3 пов., к. 313). Заяви від кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по праві № 15/446-б від 28.12.2010 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "ТАБ Інвест" (04205, м. Київ, пр-т. Оболонський, 23-А, код ЄДРПОУ 33742375).

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 15/446-б від 14.03.2012 р., ліквідатором призначено арбітражного керуючого Минюка Дмитра Івановича (ліцензія АВ № 566982 від 05.10.2011р.).

Заяви кредиторів приймаються за адресою: 08200, Київська область, м. Ірпінь, ВУЛ. САДОВА, 86-а, кв. 209, тел. (067) 6881921.

Постановою Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 08.05.2012 року по справі № 21/142 ТзОВ "Торговий дім "Софі" (79040, м. Львів, вул. Городоцька, 359; поштова адреса: 79039, м. Львів, вул. Шевченка, 335; код ЄДРПОУ 30994948, р/р № 26004010048219, відкритий у ПАТ "ВТБ Банк", МФО 321767) визнано банкрутом та введено процедуру ліквідації. Ліквідатором ТзОВ "Торговий дім "Софі" призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АГ № 594757 від 07.02.2011 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 99, кв. 168).

Господарським судом Донецької області постановою від 26.04.2012 р. по справі №5006/27/46/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Автодорожник-плюс", код ЄДРПОУ 36710566, юридична адреса: 85630, Донецька обл., Мар'їнський р-н., м. Красногорівка, вул. Юго-Восточна, 1, визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура строком на 3 місяці до 26.07.2012р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мосіну Наталію Іванівну, ліцензія серії АВ №347385, адреса для поштових відправлень: 83074, м. Донецьк, вул. Северо-Кримська, 2/19, телефон: 050-953-12-14.

Претензії приймаються протягом 1 місяця з дати публікації оголошення.

ПАРАД ПОРАД

№ 89 (5339) П'ЯТНИЦЯ, 18 ТРАВНЯ 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, дощі, місцями грози, град. Вітер північний, південно-східний, 3—10 м/с, під час гроз шквали — 15—20 м/с. Температура на півдні та сході вночі — 11—16 градусів тепла, удень — 22—28; на решті території вночі буде 7—12 тепла, вдень — плюс 17—22, на заході вночі 3—9 тепла, вдень — 12—17 градусів. На високогір'ї Карпат мокрий сніг, уночі — 0—3 тепла, удень — 5—10 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 18 ТРАВНЯ

1887. Народився український скульптор і живописець Олександр Архипенко. **1917.** У Києві відкрили I Всеукраїнський військовий з'їзд. **1944.** За наказом Сталіна здійснена тотальна депортація кримських татар з Криму. **1958.** На II Каннському кінофестивалі «Золоту пальмову гілку» отримав радянський фільм «Летять журавлі». **1974.** Завершилося будівництво Варшавської радіощогли заввишки 646,38 метра, яка до моменту обвалення у 1991 році вважалася найвищою конструкцією на Землі. **1978.** Уперше відзначили Міжнародний день музеїв. **2001.** Помер легендарний льотчик, Герой Радянського Союзу Олексій Маресьєв.

АСТРОПРОГНОЗ НА 21—27 ТРАВНЯ

Овни. На початку тижня доведеться виконувати чужу волю. Ви впораєтеся з поставленим завданням, але втома буде сильною. Наприкінці тижня зможете покерувати іншими людьми.
Сприятливі дні — 22, 26
Несприятливі дні — 27

Тельці. Варто зазначити, що цей час буде досить успішним для будь-яких починань, що вимагають вашої активної участі. Наприкінці тижня краще відійти від справ і дочекатися результатів.
Сприятливі дні — 21, 23
Несприятливі дні — 26

Близнюки. Ви маєте виявляти активність і владність, щоб не впустити шанс поліпшити своє життя, а також розв'язати проблеми, що накопичилися. Ви будете повні сил і для планування подальших дій.
Сприятливі дні — 21, 24, 25
Несприятливі дні — 22

Раки. Будьте уважні й обережні: ваші заздрісники і недоброзичливці особливо активні й можуть спробувати нашкодити вам. Самі ж не робіть нікому капостей, негатив незабаром може повернутися назад.
Сприятливі дні — 21, 22, 25
Несприятливі дні — 24

Леви. На життєві радощі часу й сил майже не залишиться. Напір енергії у вас буде настільки сильний, що їй обов'язково потрібно знайти вихід. Більшість справ плануйте саме на цей час.
Сприятливі дні — 21, 25, 26
Несприятливі дні — 24

Діви. Це сприятливий час, щоб зайнятися самим собою, розібратися у своїх думках і почуттях, у своїх бажаннях і мріях. Нині підвищується і ваш творчий потенціал.
Сприятливі дні — 22, 27
Несприятливі дні — 23

Ваги. Тиждень сприятливий у питаннях романтичного характеру. Постарайтеся бути стриманими в їжі та інших задоволеннях. При виборі керуйтеся розумом, а не почуттями.
Сприятливі дні — 21, 25, 26
Несприятливі дні — 22

Скорпіони. Не ігноруйте порад оточуючих вас людей, у складних ситуаціях не сподівайтеся тільки на себе та свої здібності, зверніться по допомогу до тих, кому можете довіряти.
Сприятливі дні — 22, 24, 25
Несприятливі дні — 26

Стрільці. Постарайтеся ні в що не втручатися, не приймати поспішних рішень і нічого кардинального не планувати у перші дні тижня. Депресія і самобичування справі не допоможуть. Довіртеся другу...
Сприятливі дні — 24, 27
Несприятливі дні — 22

Козероги. Настає сприятливий час для відпочинку. Фінансова ситуація складається так, що ви цілком можете собі дозволити зробити перерву в роботі.
Сприятливі дні — 22, 26
Несприятливі дні — 21

Водолії. Деякі події, що відбуваються, будуть настільки незвичайними, що вам буде важко тримати себе в руках. Тримається...
Сприятливі дні — 22, 27
Несприятливі дні — 24

Риби. Негативна смуга досить швидко мине. Ситуація налагодиться, і ви будете почуватися комфортно. Можливі нові знайомства, а також інші значні зміни у стосунках.
Сприятливі дні — 22, 27
Несприятливі дні — 24

Знайдіть час для 12 справ

МУДРІСТЬ ВЕЛИКИХ

- Знайдіть час для роботи — це ціна успіху.
- Знайдіть час для роздумів — це джерело сили.
- Знайдіть час для гри — це секрет молодості.
- Знайдіть час для читання — це основа знання.
- Знайдіть час для релігії — це шлях благочестя. Тільки так ви зможете зняти завісу мирського зі своїх очей.
- Знайдіть час для дружби — це джерело щастя.
- Знайдіть час для любові — це священний дар життя.
- Знайдіть час для мрії — тільки так душа досягне зірок.
- Знайдіть час для сміху — він допоможе вам упоратися з труднощами життя.
- Знайдіть час для краси — вона є всюди.
- Знайдіть час для здоров'я — це єдиний скарб життя.
- Знайдіть час для планування — це секрет того, як знайти час на всі попередні 11 справ.

Ці поради дав Поль Брегг — відомий американський діяч альтернативної медицини, натуропат, пропагандист здорового способу життя, діяч американського руху за здорове харчування, бізнесмен і шоумен. Він точно знав, про що казав. Кращою пропагандою оздоровчої системи П. Брегга є він сам. У 90-річному віці він був сильним, жвавим, витривалим і гнучким, як юнак. Щодня робив багатокілометрові пробіжки, плавав, грав у теніс, ходив у гори, танцював, займався з гантелями та гирями, захоплювався серфінгом. Його робочий день тривав 12 годин. Він не знав болів утоми, завжди був сповнений оптимізму, бадьорості та бажання допомогти людям.

Поль Брегг вважав, що, дотримуючись певних гігієнічних і дієтичних правил, кожна людина може й зобов'язана значно продовжити своє життя. «Я вірю в те, що кожна людина має право й зобов'язана жити до 120 років і більше. Я заробив здоров'я своїм життям. Я здоровий 365 днів на рік, у мене не буває ніяких болів, утоми, старезності тіла. І ви можете домогтися таких самих результатів!» — писав він у своїй знаменитій книзі «Диво голодування».

Помер Поль Брегг у 1976 році у віці 95 років. Але не від старості, а в результаті нещасного випадку: під час катання на дошці біля узбережжя Флориди його накрила гігантська хвиля. Його смерть оплакували п'ятеро дітей, 12 онуків, 14 правнуків і багато тисяч послідовників та учнів. Патологоанатом констатував, що серце, судини і всі внутрішні органи цієї людини були в чудовому стані.

Надіслав Ілля ІВАНОВ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Щоб босоніжки були по ніжці

НЕ ЗАЙВЕ НАГАДАТИ

Широкі квадратні носки змінюють гострі, а стійкі каблуки — тонкі шпильки — все це віяння та капризи моди. І їх доводиться витримувати нашим ногам. Тому не зайве нагадати: у новому взутті головне, щоб воно було зручним, раціональним і відповідало особливостям стопи.

Хороше взуття підтримує звід стопи, зберігає її ресорні здібності та надає тілу стійкість під час ходьби.

Купуючи взуття, звертайте увагу не тільки на його красу та якість, а й на особливості носка, підйому та задника. Воно повинно бути досить широким, особливо в області пальців, з певним зазором з боків (0,5—1 см) і попереду (1—1,5 см). Адже при навантаженні стопа подовжується і розширюється до 1,5 см.

Приміряючи взуття, ви повинні відчувати, що пальці стопи вільно рухаються. Пам'ятайте: щоб обновки не давили, не викликали потертостей і мозолів, не викривляли пальці, взуття повинне відповідати формі навантаженої стопи. Багато хто з дівчат полюбляє туфлі на дуже високому каблуці. Їм варто нагадати, що постійне носіння подібного взуття не є корисним. Адже високий каблук скорочує площу опори підошви, переміщає центр ваги тіла, зменшуючи тим самим його стійкість. Зазвичай пересування на високих каблуках тривалий час є стражданням для ніг. Середня висота каблука у повсякденному взутті має бути 2—3 см.

Звичайно ж, більшість жінок знає, що кожному типу взуття — своє місце й час. Елегантне підходить для театрів, комфортне — для тривалих прогулянок, таке, що ледь прикриває ногу, — для пляжу.

Тенденції нинішньої моди схиляються до невисоких каблуків і комфортних форм. Тому намагайтеся обирати моделі, які будуть і око радувати, і зі стопою дружити.

Іван БЛИЗНЮЧЕНКО.

Фотоетюд Ксенії ЗАМОЖНОЇ.

СМАЧНОГО!

З'їмо по чебуреку

У нашій родині всі люблять чебуреки. Але не завжди хочеться купувати їх у сумнівних закладах. Тому самі навчилися готувати ароматні, хрусткі, золотисті чебуреки. І робити це зовсім нескладно.

Візьміть: 3 склянки борошна, 100 г вершкового масла (або маргарину), 1 склянку води, по 1 чайній ложці солі й цукру (без гірки).

Масло (або маргарин) розтопіть і гарячим змішайте з водою, сіллю, цукром і борошном. Замісіть м'яке, еластичне тісто. Прикрийте його вологим рушником і поставте у холодильник на півгодини.

Тим часом підготуйте начинку. Це може бути соковитий м'ясний фарш, перемішаний із сіллю, спеціями і перекрученою на м'ясорубці цибулею (на смак). Також гарною начинкою може бути сир, перемішаний із кропом та сіллю, або тушкована капуста.

Охолоджене тісто розділіть на невеликі частини — кульки (як тенісні м'ячики). Розкотіть із них тоненькі коржі. Розвивайте фарш по одній половині коржа, накрийте другою половиною й, видавлюючи повітря, сформуйте чебурек-півмісяць. З'єднані краї можна закріпити, розкотивши качалкою, або зробити фігурними за допомогою виделки.

Жарте на відкритій сковороді у великій кількості олії (на середньому вогні) із двох сторін — до рум'яної скоринки.

Наталя РУМЯНЦЕВА.

Колаж ОЛЕКСІЯ КУСТОВСЬКОГО.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Олена ГОРБУНОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 24549

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

